

ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

วิภา คิตเมตตากุล

ใช้เฉพาะในสำนักวิทยบริการเท่านั้น
ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ธันวาคม 2549

สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

**ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
Attitude of Working People in Bangkok Metropolitan toward
Investment in Long Term Equity Fund**

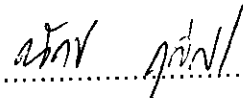
วิภา คิตเมตตากุล

**ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ธันวาคม 2549
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม**

ภาคินพนธ์

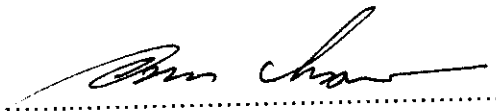
เรื่อง

ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
ได้รับการอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
วันที่ 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549

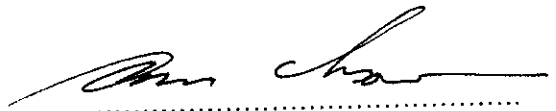
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร)

ประธานควบคุมภาคินพนธ์

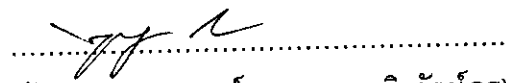
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร)

ประธานสาขา

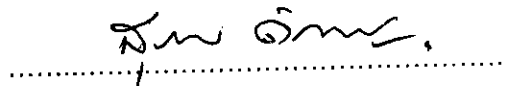
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร)

ประธานสอบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข กิจรัตน์กร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาพร ดันติสันติสม)

กรรมการสอบ

วิภา คิตเมตตากุล. (2549). ทักษะคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุน
ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF). ภาคนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการทั่วไป). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร.

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออม ความสนใจ
และทัศนคติของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนวัยทำงาน
ในเขตกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่ย่านสีลม และเขตพื้นที่ย่านสาทร ที่มีอายุระหว่าง 25 - 55 ปี
รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่าง โดย
การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่
ระดับ 0.05 แล้วจึงจะนำไปทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานเห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดย
เห็นด้วยกับผลตอบแทนมากที่สุด โดยเฉพาะมีความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี
และคนวัยทำงานเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านการตัดสินใจ คือ ประเด็นที่คิดว่าการออมเงินในรูป
ของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น และจากการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัย
ทำงาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัว มีผลต่อทัศนคติด้านผลตอบแทน และ
ด้านจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ และรายได้ของคนวัยทำงาน
จะมีผลต่อทัศนคติโดยรวม ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ
อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคน
วัยทำงาน

ข้อเสนอแนะของการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่ามีทัศนคติในระดับที่เห็นด้วย
กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวม
บริษัทจัดการกองทุนรวม ควรมีการประชาสัมพันธ์ เช่น จัดให้มี Call Center เพื่อสร้างความมั่นใจ
และเผยแพร่ภาพลักษณ์ของกองทุนรวมแก่ประชาชนเพื่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
โดยเฉพาะควรเน้นจุดแข็งของกองทุน ในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชน
สนใจในสัดส่วนการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

Vipa Kidmettagul. (2006). Attitude of Working People in Bangkok Metropolitan toward Investment in Long Term Equity Fund. Term Paper, M.B.A. (General Management). Bangkok : Graduate School, Chandrakasem Rajabhat University.
Advisor Committee : Asst.Prof. Dr.Nak Gulid.

The purpose of this research was to study in general in saving, interesting and attitude of working people toward investment in the Long Term Equity Fund (LTF). A sample of 400 cases were selected from 25 - 55 years old of working people at Silom and Sathorn District by using a survey method. The questionnaire was designed as research instrument. The data was analyzed by using descriptive statistics and interpreted in terms of percentage mean standard deviation (S.D.) and independent t - test and one way analysis of variance. The pair differences are analyzed by Scheffee method.

The findings revealed that attitude of working people toward investment in the LTF gave the highest agree on reward objection imagination and decision respectively. The details showed 1) Reward aspect gave the highest agree with tax benefit 2) Objection aspect gave the highest agree with the return of investment 3) Imagination aspect gave the highest agree with the confidence in security and trust in the Asset Management Company 4) Decision aspect gave the highest agree with the investment policy.

With respect to a comparison between personnel factor and attitude of working people toward the investment in the LTF found that personal factor which were marital status occupation and income have and influential impact on the attitude of working people toward the investment in the LTF but personal factor which were gender age and education level have no different on the attitude of working people toward the investment in the LTF.

The findings suggested based on the sample the sample had an attitude toward in the LTF investment at the agree level. To increase the LTF investment ratio the Asset Management Company shall arrange the public relations such as call center to convince the public to have more confident in investing and boost up the LTF image to the public. In addition the Asset Management Company shall focus in the strong point of the LTF especially the tax benefit which can encourage public to participate more.

กิตติกรรมประกาศ

ภาคินพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสรัง ได้กรุณารับเป็นประธานควบคุมภาคินพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร ประธานสาขา ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ และ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นผลทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณท่านทั้งสองเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมความรู้และข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยนี้ จนทำให้ ภาคินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

คุณประโยชน์ที่เกิดจากการศึกษาในครั้งนี้ ขอมอบให้บิดามารดา ครู อาจารย์ และ สมาชิกทุกคนในครอบครัว ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้อำลังใจ ช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนตลอดมา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ให้ถือเป็นความบกพร่องของข้าพเจ้า แต่เพียงผู้เดียว และขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

(นางสาววิภา คิตเมตตากุล)

1 ธันวาคม 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานในการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็น	6
ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็น	9
ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องรายได้ การออม การลงทุน	10
ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์	11
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน	13
จุดมุ่งหมายในการลงทุน	14
ประเภทและนโยบายของกองทุนรวม	21
ความเป็นมาของการจัดการกองทุน	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
รูปแบบการวิจัย	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และ สาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	50
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้น ระยะยาว	54
ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	57
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
สรุปผลการวิจัย	68
อภิปรายผลการวิจัย	71
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา	79
ภาคผนวก ข. กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษี	85
ภาคผนวก ค. สรุปสาระสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ	91
ประวัติย่อผู้วิจัย	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเปรียบเทียบระหว่างการออมกับการลงทุน	18
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	40
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	40
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	41
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	42
4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	43
4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	44
4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	45
4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	46
4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ	47
4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการออมทรัพย์	48
4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน	49
4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความสนใจในกองทุนที่สามารถนำมูลค่าที่ลงทุนในแต่ละปีไปลดหย่อนภาษีได้	50
4.13 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามสาเหตุที่ให้ความสนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	51
4.14 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามสาเหตุที่ไม่ให้ความสนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	52
4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านการตัดสินใจที่มีต่อการลงทุน	54
4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านผลตอบแทนที่มีต่อการลงทุน	55
4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านจุดมุ่งหมายที่มีต่อการลงทุน	55
4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านภาพลักษณ์ที่มีต่อการลงทุน	56
4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านที่มีต่อการลงทุน	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติ ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามเพศ	58
4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามอายุ	59
4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	60
4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามอาชีพ	61
4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยการทดสอบเซฟเฟ้ ของทัศนคติที่มี ต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ด้านภาพลักษณ์ของคนวัยทำงาน จำแนกตามอาชีพ	62
4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยการทดสอบเซฟเฟ้ ของภาพรวม ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนก ตามอาชีพ	63
4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษา	64
4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามรายได้	65
4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยการทดสอบเซฟเฟ้ ของทัศนคติที่มี ต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ด้านภาพลักษณ์ของคนวัยทำงาน จำแนกตามรายได้	66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2.1 ลำดับขั้นความต้องการตามทฤษฎีของ Maslow	12
2.2 วงจรชีวิตมนุษย์	17
2.3 การทำงานของกองทุนรวม	19
2.4 องค์ประกอบสำคัญของกองทุนรวม	20
2.5 การคำนวณเงินได้ในแต่ละปี ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	27
2.6 กรณีที่ลงทุนไม่ถึง 5 ปี และมีการผิดเงื่อนไข	28
2.7 กรณีที่ลงทุนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และมีการผิดเงื่อนไข	28
2.8 การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือไม่ลงทุน	32
4.1 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	40
4.2 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	41
4.3 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	42
4.4 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	43
4.5 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	44
4.6 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	45
4.7 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	46
4.8 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	47
4.9 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ	48
4.10 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการออมทรัพย์	49
4.11 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน	50

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.12 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ความสนใจในกองทุนที่สามารถนำมูลค่าที่ลงทุนในแต่ละปีไปลดหย่อนภาษีได้	51
4.13 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสาเหตุที่ทำให้ความสนใจกองทุน รวมหุ้นระยะยาว	52
4.14 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามสาเหตุที่ไม่ให้ความสนใจกองทุน รวมหุ้นระยะยาว	53

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป) ของประเทศไทย จากการประมาณการประชากร ปี พ.ศ. 2533 - 2563 ของกองวางแผนทรัพยากรมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพบว่า ในปี พ.ศ. 2549 จะมีประชากรสูงอายุถึง 6.7 ล้านคน หรือร้อยละ 10.30 ของประชากรทั้งสิ้นประมาณ 65 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) และประชากรสูงอายุจะมีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี ทำให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยกำลังเคลื่อนเข้าสู่ระยะที่เรียกว่า ภาวะประชากรสูงอายุ เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในประเทศที่พัฒนาแล้ว การเข้าสู่ภาวะประชากรสูงอายุจะมีผลต่อสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ และการจ้างงาน ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรทางสุขภาพและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2545 คณะรัฐมนตรีได้ให้กระทรวงการคลัง รับไปดำเนินการออกกฎหมาย เพื่อรองรับการลดหย่อนภาษีรายได้ให้เฉพาะบุตร ซึ่งเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูผู้สูงอายุที่เป็นบุพการีของตนเท่านั้นและให้คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ (กสผ.) สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นองค์กรประสานงาน และบูรณาการแปลงแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) ไปสู่ภาคปฏิบัติ ซึ่งในแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 นี้ ส่วนหนึ่งประกอบด้วยมาตรการหลักประกันด้านรายได้สำหรับผู้สูงอายุ ได้แก่

- ขยายหลักประกันยามชราให้ครอบคลุมบุคคลทั่วไป
- ส่งเสริมการออมตั้งแต่วัยต้น
- ลดหย่อนภาษีเพื่อส่งเสริมการออมเพื่อชราภาพ

เรื่องเศรษฐกิจนั้นเป็นปัญหาสำคัญของผู้สูงอายุประการหนึ่ง คือ การขาดรายได้เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ ซึ่งเป็นปัญหาร้ายแรงมากสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีแหล่งเงินได้ ไม่มีเงินออม บำนาญ หรือไม่มีบุตร หรือครอบครัวมีรายได้ไม่แน่นอน ปัญหานี้เห็นได้ชัดในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีแรงงานเป็นจำนวนน้อยสังกัดในองค์กรหรือหน่วยงานที่มีระบบบำนาญ และผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องพึ่งพิงบุตรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันเศรษฐกิจมีความผันผวนมาก เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น ภัยพิบัติจากธรรมชาติ คลื่นยักษ์สึนามิ เหตุการณ์ไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้

นอกจากนี้ ปัญหาที่สำคัญของแรงงานไทยส่วนมาก ยังไม่นิยมวางแผนทางการเงิน เพื่ออนาคต หรือมีค่านิยมที่เห็นว่าการออมเพื่อการเลี้ยงชีพในอนาคต จะเป็นภาระค่าใช้จ่ายที่สูง ในปัจจุบัน โดยไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยความเป็นอยู่ทางสังคมที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องนี้ การหวังพึ่งพิงลูกหลาน หรือรัฐบาลที่จะช่วยค่าจุน ให้ในอนาคต จึงเป็นความคิดที่ไม่รอบคอบ เท่าที่ควร เนื่องจากหากมีเงินไม่พอใช้จ่ายในยามที่เกษียณอายุแล้วจะเท่ากับว่า ขณะนี้เรากำลัง สะสมความยากจนในยามชราภาพให้แก่ตนเองในที่สุด

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น วิธีการหนึ่งที่จะช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายเมื่อถึงวัยเกษียณได้ ก็คือ การเริ่มต้นออมเงินด้วยการลงทุนอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่วันนี้ เนื่องจากจะช่วยให้ไม่ต้องเครียด กับการเร่งเก็บเงินก้อนใหญ่ภายในเวลาที่จำกัด และโดยที่มีระยะเวลาในการออมเงินที่น้อยลง ทุกวัน ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นไม่ว่าจะลงทุนด้วยวิธีใด ก็อาจไม่สามารถช่วยให้มีเงินออมที่เพียงพอ เพื่อชีวิตที่มีค่าหลังเกษียณอายุการทำงานแล้วก็ไม่ได้ นอกจากนี้ สำหรับคนที่อยู่ในวัยใกล้ เกษียณอายุการทำงาน การลงทุนในระยะเวลานั้นจำกัด เพื่อให้ได้จำนวนเงินออมที่เพียงพอ ยังบังคับให้ต้องลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูง ซึ่งในทางปฏิบัติจะมีความเสี่ยงในการลงทุนสูง ตามไปด้วย และเป็นรูปแบบการลงทุนที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากในระยะเวลานี้ ควรจะลงทุนด้วยการเน้นความมั่นคงของเงินออมเป็นหลัก

การเลือกลงทุนในกองทุนรวม จึงเป็นอีกหนทางเลือกหนึ่ง สำหรับนักลงทุนที่มีจำนวน เงินทุนไม่มากนัก และไม่มีเวลาในการพิจารณาเลือกลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละตัว โดย การลงทุนในกองทุนรวมจะมีบริษัทที่เป็นมืออาชีพมาช่วยในการบริหารการลงทุน ประกอบกับ รัฐบาลได้ส่งเสริมให้ประชาชนออมเงินระยะยาว โดยให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ออก กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) เพื่อให้ประชาชนมีวินัยในการ ออมเงิน และมีเงินออมไว้ใช้ในยามเกษียณ นอกจากนี้ รัฐบาลโดยคณะมนตรีรัฐมนตรีเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547 ยังมีมติให้มีการลงทุนในหุ้นระยะยาว เพื่อกระตุ้นการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ และให้ราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์มีเสถียรภาพ จึงเกิดกองทุนรวมขึ้นอีกกองทุนชื่อว่า “กองทุน รวมหุ้นระยะยาว” (Long Term Equity Fund : LTF) โดยที่ผู้มีเงินทุนน้อยก็สามารถลงทุนซื้อหุ้น ได้โดยผ่านกองทุนรวม และสามารถนำมรดกหย่อนภาษีบุคคลธรรมดาได้ ไม่เกิน 15% ของรายได้ ฟังประเมิน และไม่เกิน 300,000 บาทต่อปี

ดังได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ากองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นช่องทางที่สามารถรองรับ ความต้องการในการออมระยะยาวได้ โดยการออมผ่านกองทุน ที่ทำให้คนทำงานได้รับ สิทธิประโยชน์ลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นเหตุให้คนทำงานมีทางเลือกใน การลงทุนเพื่อเป็นการออมในระยะยาวมากขึ้น ซึ่งจากเดิมที่มีเพียงการออมผ่านกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ ที่มีนายจ้างจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) สำหรับข้าราชการ รวมทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ หรือลูกจ้างที่นายจ้างไม่ได้จัดให้มีกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ จะไม่สามารถออมเงินผ่านกองทุนไว้ใช้ เพื่อความสบายในยามพ้นวัยทำงานได้

เนื่องจากคนวัยทำงานเป็นผู้ที่มีรายได้และมีอำนาจในการออมและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนทำงานย่านธุรกิจ ส่วนใหญ่จะมีความรู้ด้านการออมและการลงทุนเป็นอย่างดี จึงเป็นเหตุให้ผู้ศึกษาตั้งใจที่จะศึกษาทัศนคติของบุคคลวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ซึ่งเป็นย่านธุรกิจเขตสำคัญของกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออมของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร
2. เพื่อศึกษาความสนใจของคนวัยทำงานที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐานการศึกษา

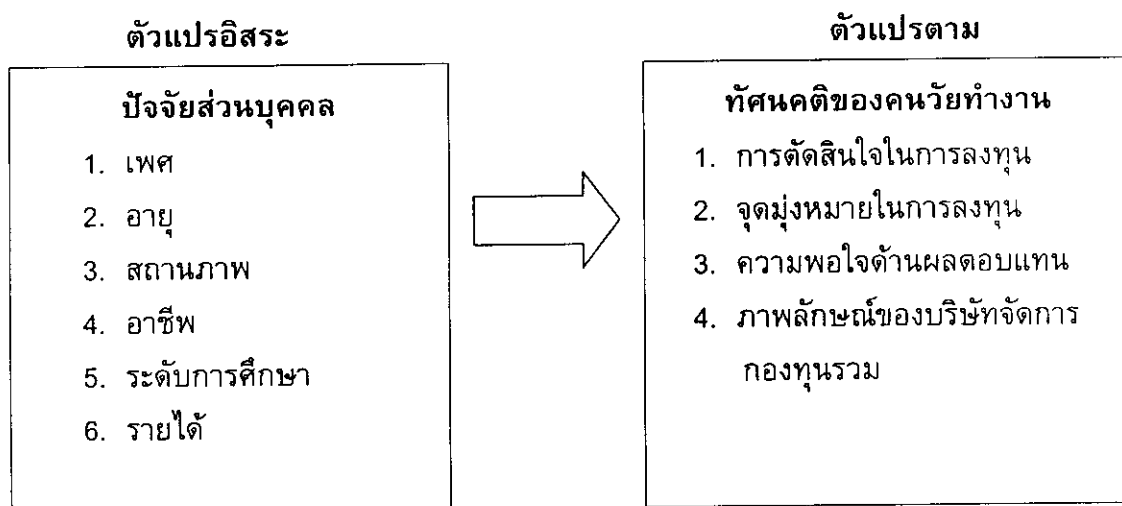
การศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในย่านสีลม และสาทร มีข้อสมมติฐาน ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ศึกษาเฉพาะคนวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 25 - 55 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นช่วงอายุของคนวัยทำงานส่วนใหญ่ที่มีรายได้เพียงพอ และเริ่มวางแผนการออมเพื่ออนาคต โดยจะทำการสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งออกแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยกระจายตามอาคารสำนักงาน ในย่านสีลม และสาทร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์

ประชากร

หมายถึง คนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีอายุระหว่าง 25 - 55 ปี

ทัศนคติ

หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สัตว์ สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และเป็นตัวกำหนดทิศทางที่แต่ละบุคคลจะตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเกิดจากการผสมผสานของความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ โดยทัศนคติของคนวัยทำงานจะศึกษาในด้านความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับการตัดสินใจในการลงทุน จุดมุ่งหมายในการลงทุน ความพอใจด้านผลตอบแทน และภาพลักษณ์ของบริษัทจัดการกองทุนรวม

การตัดสินใจในการลงทุน

หมายถึง การกำหนดทิศทางการตัดสินใจซึ่งเกิดจากความรู้สึกที่มีต่อการลงทุน เมื่อได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนอย่างเพียงพอ

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

หมายถึง เป้าหมาย หรือ สิ่งที่ผู้ลงทุนต้องการได้รับจากการลงทุน เช่น เพื่อความปลอดภัยของเงินลงทุน เพื่อได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี หรือ เพื่อการออมเงินในระยะยาว

ความพอใจด้านผลตอบแทน

หมายถึง ความพอใจกับผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน เช่น ความพอใจในสิทธิประโยชน์ทางภาษี ความพึงพอใจในความมั่งคั่งของเงินลงทุน

ภาพลักษณ์ของบริษัทจัดการกองทุนรวม

หมายถึง ความรู้สึก หรือการรับรู้ของผู้ลงทุนที่มีต่อบริษัทจัดการกองทุนรวม เช่น ความมั่นใจว่าบริษัทสามารถนำเงินไปลงทุนตามที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ ตลอดจนความมั่นใจในความมั่นคงหรือความสามารถในการบริหารของบริษัทจัดการกองทุนรวม

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF)

หมายถึง กองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์ การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดหุ้นไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนใน LTF ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF)

หมายถึง กองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมพร้อมไว้สำหรับการเกษียณอายุที่มีคุณภาพ โดยผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถนำเงินที่จ่ายเข้ากองทุนรวมไปหักค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ตามจำนวนที่กรมสรรพากรกำหนด

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund)

หมายถึง กองทุนที่จัดตั้งขึ้นด้วยความสมัครใจของนายจ้างและลูกจ้าง เพื่อส่งเสริมการออมเงินในระยะยาว และเพื่อเป็นหลักประกันให้ลูกจ้างเมื่อลาออกจากงาน ลาออกจากกองทุนเกษียณอายุ หรือตาย โดยลูกจ้างต้องจ่ายเงินสะสม และนายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบซึ่งต้องไม่น้อยกว่าลูกจ้าง และจะต้องส่งเงินเข้ากองทุนทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างอย่างต่ำร้อยละ 2 แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้าง

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) (Government Pension Fund)

หมายถึง กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จัดตั้งขึ้นภายใต้ พรบ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเป็นหลักประกัน ในการจ่ายบำเหน็จบำนาญและให้ประโยชน์ตอบแทนการรับราชการเมื่อออกจากราชการ กบข. มีฐานะเป็นนิติบุคคลและดำเนินงานอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ กบข.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงข้อมูลของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และทัศนคติของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
2. เพื่อทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวคิดของผู้ลงทุน
3. บริษัทจัดการกองทุน สามารถนำข้อสรุปไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อการวางแผนธุรกิจให้สามารถสนองตอบความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออม และการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว รวมไปถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการออม ซึ่งทำให้ทราบถึงทัศนคติ และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายในการออม และการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งบริษัทจัดการกองทุน สามารถนำข้อสรุปไปใช้ในการวางแผนธุรกิจให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าเพิ่มขึ้นได้

เพื่อให้การศึกษابرร่วตฤประสงค์ที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยตามแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมต่างๆ รวมทั้งได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็น
2. ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รายได้ การออม การลงทุน
3. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์
4. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน
5. ประเภทและนโยบายของกองทุนรวม
6. ความเป็นมาของการจัดการกองทุน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็น

เครช และครัชฟิลด์ (D.Krech R. Crutchfield. 152 อ้างถึงใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 2) ได้เปรียบเทียบระหว่างทัศนคติและความเชื่อไว้ว่า ทุกทัศนคติเกิดจากการรวมตัวกันของความเชื่อ แต่ทุกๆ ความเชื่อไม่จำเป็นต้องมีส่วนอยู่ในทัศนคติ ทัศนคติสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะ "สนับสนุน" หรือ 'ต่อต้าน' ในขณะที่ความเชื่อถูกรับรู้ว่าเป็น 'กลาง'

Good (1973 : 89) มองทัศนคติในแง่ของการแสดงออกโดยให้ความหมายว่า ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับหรือปฏิเสธต่อสภาพบางอย่าง ต่อบุคคลหรือต่อสิ่งของ เช่น ความพอใจ หรือไม่พอใจก็ได้

อลพอร์ต (Gordon W. Allport. 810 อ้างถึงใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 2) กล่าวว่า "ทัศนคติเป็นภาวะทางจิตใจ ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะตอบโต้สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดทิศทางที่แต่ละบุคคลจะตอบสนองต่อสิ่งของ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง"

Triandis (1971 : 115) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ คือ การกำหนดแนวโน้มต่อการตอบสนองในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งของ ความคิด บุคคล สถานการณ์ และมีความเกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ความเชื่อ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ทำให้เราปฏิบัติตัวกับผู้อื่น

สร้อยตระกูล (ดิทยานนท์) อรรถมานะ (2544 : 64) ทัศนคติ หมายถึง ผลผสมผสานของความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งออกมาในรูปการประเมินค่า อันอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 1) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำสถานการณ์ และอื่นๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติการ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะโต้ตอบ (State of Readiness) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

ตามพจนานุกรมทางการศึกษา (Carter V. Good. 1973 อ้างถึงใน ลัดดา สมนา. 2544 : 6) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า หมายถึง ความนึกคิด ความรู้สึกประทับใจ ความเชื่อ การตัดสินใจเกี่ยวกับ สิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

สุชา จันทรเอน และสุรางค์ จันทรเอน (2530 : 105) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้ เพราะความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายทัศนคติ แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ทัศนคติเป็นความพร้อมทางจิตใจ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาได้อย่างเปิดเผย หรือตอบสนองอย่างตรงๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

ประสาธ หลักศิลา (2521 : 72) กล่าวว่า ความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำบางอย่าง ได้แก่ พื้นความรู้ประสบการณ์ในการทำงาน และการติดต่อระหว่างบุคคล และกลุ่มที่มีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการทางสังคมได้รับการศึกษาเป็นเวลาหลายปี จะเป็นรากฐานก่อให้เกิดความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็น

เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกในรูปแบบหนึ่งอันเป็นผลจากทัศนคติ ดังนั้น การศึกษาถึงเรื่องความคิดเห็นอาจจะพิจารณาได้จากการเกิดทัศนคติร่วมด้วย

Foster (อ้างถึงใน อัมชฎา ทรงพิพัฒน์. 2542 : 9) ได้กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

(1) ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย อาจถือได้ว่าประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นจริง ถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

(2) ระบบค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน

บุญธรรม คำพอ (อ้างถึงใน อัมชฎา ทรงพิพัฒน์. 2542 : 10) สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำตัวบางอย่าง พื้นความรู้ประสบการณ์ในการทำงานและการติดต่อระหว่างบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งทั้งนี้ เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการทางสังคมที่ได้รับจากการศึกษามาเป็นเวลาหลายปี จะเป็นฐานก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสังคมหนึ่งสังคมใดโดยเฉพาะ

วิธีการวัดความคิดเห็น

ในการวัดความคิดเห็นของบุคคลสามารถกระทำได้หลายวิธี วิธีที่ใช้กันโดยทั่วไป คือ การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ในการศึกษาถึงความคิดเห็นวิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การชักถาม สอบถามบันทึกไว้และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง Best (1997 : 77) ได้เสนอแนะว่า “วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะได้สามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่ ในการวางแผนนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาจะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป”

Hurlock (1997 : 177) กล่าวว่า เราสามารถวัดความคิดเห็นได้โดย

(1) ใช้การสังเกต โดยอาศัยการสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกมาในด้านต่างๆ

(2) ใช้การสัมภาษณ์ โดยถามว่า ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร สนใจเรื่องอะไร

(3) ใช้การสนทนาโดยการศึกษาเรื่องที่ชอบสนทนา การสนทนาเป็นการสะท้อนให้เห็นความรู้สึกและความสุขของคนๆ นั้น

การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นหรือทัศนคติ

Triandis (1971 : 3) กล่าวว่า ความคิดเห็นของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดย

- (1) การรับรู้ข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
- (2) การได้รับประสบการณ์ตรงที่พบด้วยตนเอง หรือจากแรงสะท้อนใจ
- (3) การถูกบังคับให้ปฏิบัติตามโดยไม่เต็มใจ หรือตรงกับความรู้สึกนึกคิด

Mcguire (1969 : 155) ได้อธิบายขั้นตอนของขบวนการ การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น และทัศนคติ ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

- (1) การใส่ใจ การให้ความสนใจในสิ่งต่างๆ
- (2) การเข้าใจ การได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเกิดความรู้
- (3) การยอมรับ หรือการมีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงสภาวะการณ์เกิดขึ้น จากสภาวะการณ์ปกติ
- (4) ความจำ หรือการเก็บเอาไว้ การเก็บข้อมูลความรู้ ความเข้าใจและความรู้สึกเอาไว้

(5) การกระทำ เป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาให้ปรากฏแก่สาธารณชน การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติจะเกิดขึ้นครบทุกขั้นตอน ส่วนความคิดเห็นจะเกิดขึ้นเฉพาะตอนที่ 1 - 4

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รายได้ การออม การลงทุน

สมมติฐานรายได้สมบูรณ์

เคนส์ (อ้างถึงใน พนม กิตติวงศ์. 2543) ได้สร้างฟังก์ชันการบริโภคแสดงความสัมพันธ์เบื้องต้นระหว่างการบริโภคกับ รายได้ โดยฟังก์ชันการบริโภคในระยะสั้นของเคนส์ ซึ่งให้เห็นว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ประชาชนมีความโน้มเอียงในการออมเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น

สมมติฐานรายได้ถาวร

มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) (อ้างถึงใน พนม กิตติวงศ์. 2543) ได้ศึกษารายได้ที่เกิดขึ้นจริงและการบริโภคที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งรายได้จริงแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่เป็นรายได้ถาวร เป็นรายได้ที่มาจากผลตอบแทนของทรัพย์สิน รายได้ส่วนนี้จึงไม่สามารถนำไปใช้จ่ายเพิ่ม

การบริโภคโดยไม่กระทบต่อสินทรัพย์ที่สะสมไว้ ส่วนรายได้ชั่วคราวเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย หรือเกิดเพียงชั่วคราว ซึ่งรายได้ส่วนนี้อาจเป็นบวกหรือลบก็ได้

สมมติฐานอัตราดอกเบี้ย

นักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกสันนิษฐานว่า (อ้างถึงใน พนม กิติวัง. 2543) การบริโภคเป็นฟังก์ชันของอัตราดอกเบี้ยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขึ้นอัตราดอกเบี้ยย่อมเป็นการส่งเสริมการออม และกีดกันการบริโภค แต่นักเศรษฐศาสตร์ในช่วงหลังไม่เชื่อในทางทฤษฎี และในกรณีสังเกตและทดลองพบว่า การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยจะส่งเสริมการออม แต่อาจกีดกันการบริโภค แต่อาจจะมีผลตรงกันข้ามได้ ถ้าเอกชนเก็บออมเพื่อที่จะให้มีเงินก้อนในตอนเกษียณอายุ หรือ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง เขาจะพบว่าอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่า เขาจะสามารถเก็บออมรายได้ในปัจจุบันในจำนวนที่น้อยกว่าได้ และยังคงบรรลุเป้าหมายของเขา เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าการออมของเขาก็จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่าด้วย ดังนั้น การออมจึงเติบโตอย่างรวดเร็วผลลัพธ์คือ สามารถใช้จ่ายในการบริโภคได้มากกว่ารายได้ปัจจุบัน ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคของครัวเรือน การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอาจทำให้การบริโภคเปลี่ยนแปลงได้

สมมติฐานทรัพย์สินสุทธิ

ทรัพย์สินที่ครัวเรือนครอบครองอยู่ก็มีอิทธิพลต่อการบริโภค ในการพิจารณาทรัพย์สินนี้จะให้ความสนใจในทรัพย์สินสุทธิกล่าวคือ เป็นมูลค่าทรัพย์สินหักด้วยหนี้สินแล้ว ทรัพย์สินอาจอยู่ในรูปของเงินสด เงินฝากธนาคาร ธนบัตร รถยนต์ บ้าน ที่ดิน เครื่องประดับ เป็นต้น ครัวเรือนที่มีทรัพย์สินสุทธิมากจะทำให้การบริโภคสูงกว่าครัวเรือนที่ไม่มีทรัพย์สิน นอกจากนี้ทรัพย์สินบางชนิดที่เปลี่ยนเป็นตัวแทนได้ง่ายมีสภาพคล่องสูง บางชนิดเปลี่ยนเป็นตัวแทนได้ยาก ต้องกินเวลานาน ครัวเรือนที่ครอบครองทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องสูง จึงอาจใช้จ่ายในการบริโภคได้สูงกว่าครัวเรือนที่ครอบครองทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องต่ำ แม้ว่าจะมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากันก็ตาม (อ้างถึงใน พนม กิติวัง. 2543)

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Need Theory)

Maslow (1954 : 370 - 396) (อ้างถึงใน ชัยพงษ์ พงษ์อักษร. 2546) ได้เขียนทฤษฎีจูงใจ (Motivator Theory) หรือทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจ (Maslow's General Theory of Human Motivation) โดยมีสมมติฐานไว้ว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการขั้นพื้นฐาน และความต้องการนี้จะมีตลอดเวลา และมีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอื่นจะมาแทนที่ ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งที่จูงใจ

อีกต่อไปส่วนความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจะยังเป็นสิ่งจูงใจอยู่ กระบวนการความต้องการของมนุษย์จะมีลำดับชั้นจากต่ำไปหาสูง ตามลำดับความสำคัญในสิ่งที่ต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs) Maslow ได้แบ่งลำดับชั้นของความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ขั้นตอน คือ

ภาพที่ 2.1 ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีของ Maslow

ที่มา : นายชัยพงษ์ พงษ์อักษร. 2546

(1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs)

ความต้องการด้านกายภาพเป็นความต้องการระดับพื้นฐานเบื้องต้นของมนุษย์ เป็นความต้องการในสิ่งจำเป็นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เป็นต้น การตอบสนองความต้องการทางกายภาพขององค์กรทุกแห่ง จะอยู่ในรูปของการจ่ายเงินค่าจ้าง ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการตอบสนองความต้องการระดับหนึ่ง

(2) ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs)

ความต้องการในระดับที่สูงขึ้น จากความต้องการขั้นพื้นฐานที่ได้รับการตอบสนองพอสมควรแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการปรารถนาที่จะให้ตัวเองได้รับการป้องกันพิทักษ์ ในด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และจากอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกายของมนุษย์ รวมทั้งความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่ต้องการความมั่นคง ในการดำรงชีพหรือในหน้าที่การงาน

(3) ความต้องการการมีส่วนร่วมในสังคม (Social Belonging Needs)

เป็นความต้องการความรัก ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการความสมหวังของชีวิต บางทีความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลรู้สึกรุนแรงมากที่สุดในความสัมพันธ์กับบิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือลูก นอกจากนี้ความต้องการเหล่านี้ตอบสนองได้ในสภาพแวดล้อมทางสังคม ความต้องการความสัมพันธ์ที่อบอุ่นกับเพื่อน ความรู้สึกว่าเป็นบุคคลหนึ่งในกลุ่ม สภาพแวดล้อมของการทำงาน เป็นสภาพแวดล้อม

ทางสังคมอย่างหนึ่งด้วย หากพนักงานไม่รู้สึกว่าพวกเขาเป็นส่วนสำคัญขององค์กร และเพื่อนร่วมงานของพวกเขาต้องการพวกเขาในทีมแล้ว พวกเขาจะรู้สึกคับอกคับใจ และจะไม่ตอบสนองต่อสิ่งจูงใจระดับสูง

(4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) แบ่งได้ออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

แบบแรก คือ ความต้องการความสำเร็จ อำนาจ และความสามารถ พวกเขาต้องการความรู้สึกว่า พวกเขาบรรลุถึงบางสิ่งบางอย่างที่สำคัญ เมื่อพวกเขาปฏิบัติงานของพวกเขา

แบบที่สอง คือ ความต้องการชื่อเสียง สถานภาพ ความสำคัญ และการยกย่อง ในฐานะที่เป็นผู้บริหาร เรามีวิธีหลายอย่างในการตอบสนองความต้องการทั้งสองแบบเหล่านี้ในผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของเรา เช่น การมอบหมายงานที่ท้าทาย การให้สิ่งย้อนกลับทางด้านผล การปฏิบัติงาน การยกย่องผลการปฏิบัติงาน และการให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายการตัดสินใจ

(5) ความต้องการความสำเร็จสูงสุด (Self - Actualization Needs)

พนักงานจะถูกจูงใจด้วยความต้องการความสมหวังของชีวิต พนักงานที่ถูกจูงใจด้วยความต้องการความสมหวังของชีวิต จะพยายามหาความหมายและความเจริญเติบโตส่วนบุคคลในการทำ งานของพวกเขา และแสวงหาความรับผิดชอบใหม่อย่างกระตือรือร้น Maslow ย้ำว่าความแตกต่างของบุคคลมีมากที่สุดที่ระดับนี้ ในกรณีของบุคคลบางคน การสร้างผลงานที่มีคุณภาพสูงอาจจะเป็นวิธีการตอบสนองความต้องการความสมหวังของชีวิต ในกรณีของบุคคลอื่นๆ การตอบสนองความต้องการความสมหวังของชีวิต อาจจะเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ ด้วยการตระหนักถึงความแตกต่างของความต้องการความสมหวังของชีวิตของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ผู้บริหารสามารถจูงใจผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น พวกเขาสามารถเลือกวิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาบรรลุถึงเป้าหมายส่วนบุคคลได้

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

เพชรี ชุมทรัพย์ (2544 : 1 - 8) การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

(1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) การลงทุนของผู้บริโภค เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ ฯลฯ การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

การซื้อบ้านเป็นที่ยูอาศัย ถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภค หรือที่เรียกว่า ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่ยูอาศัย นอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อุปสงค์ ในที่ยูอาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน มูลค่าของบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้น หากขายจะได้กำไรซึ่งถือได้ว่าเป็นผลพลอยได้

(2) การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจ หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ ที่ได้นี้ เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่าเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจ คือ เป็นการนำเงินออม เงินที่สะสมไว้ และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคารมาลงทุนเพื่อจัดสร้าง ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน สิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

(3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ ในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางออม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยง หรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้ จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุน เรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ย หรือเงินปันผลรับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตัวเองตามความต้องการ และสภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่างๆ ได้ ดังนี้

(1) ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Securities of Principal) นอกจากจะหมายถึงความถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ยังหมายถึงความถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีเวลากำหนด

คืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และการลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัว

(2) เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ เพราะผู้ลงทุนสามารถวางแผนการใช้เงินทุนได้ว่า เขื่อนำรายได้ที่ได้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป

(3) ความมั่งคั่งของเงินลงทุน (Capital Growth) คือ ความมั่งคั่งของเงินลงทุนที่จะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว และการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความมั่งคั่งนี้ให้ประโยชน์แก่นักลงทุนในแง่ที่ว่า เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น เพื่อรักษอำนาจซื้อให้คงไว้ และเพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

(4) ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดที่หลักทรัพย์นั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัท ผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหลักทรัพย์นี้

(5) ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีสภาพคล่องสูง ความสามารถในการหากำไร ย่อมลดลง เพราะผู้ลงทุนหวังว่าเมื่อมีโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจ เขื่อนำเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที

(6) การกระจายเงินลงทุน (Diversification) สามารถกระทำได้ 4 วิธี

1) ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

2) ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกัน

3) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติ

4) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกัน แบบ Vertical หรือ Horizontal

(7) ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากรายได้ที่ได้จากหลักทรัพย์ที่ลงทุน โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล แต่จะได้รายได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน

(1) อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25 - 40 ปี มักจะกล้าเสี่ยง และสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40 - 50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจ

เนื่องมาจากภาระทางครอบครัว และผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีรายได้แน่นอน

(2) การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

(3) สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุน มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

(4) นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่ อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

(5) ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risks of Investment) ผู้ลงทุนบางคนอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง เนื่องจากได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

(6) ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) อาจแตกต่างกัน บางคนอาจมีความจำเป็นด้านการเงิน บางคนอาจมีความจำเป็นในแง่ความรู้สึกและจิตใจ สิ่งสำคัญที่เร่งรัดให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา

ทางเลือกในการลงทุน

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่หลายทาง ในที่นี้จะขอแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ๆ 2 ทาง ด้วยกัน คือ การลงทุนทางตรง กับการลงทุนทางอ้อม

(1) การลงทุนทางตรง คือ การลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินลงทุนต้องทำการตัดสินใจลงทุนเอง ข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางประกอบการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนทางตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

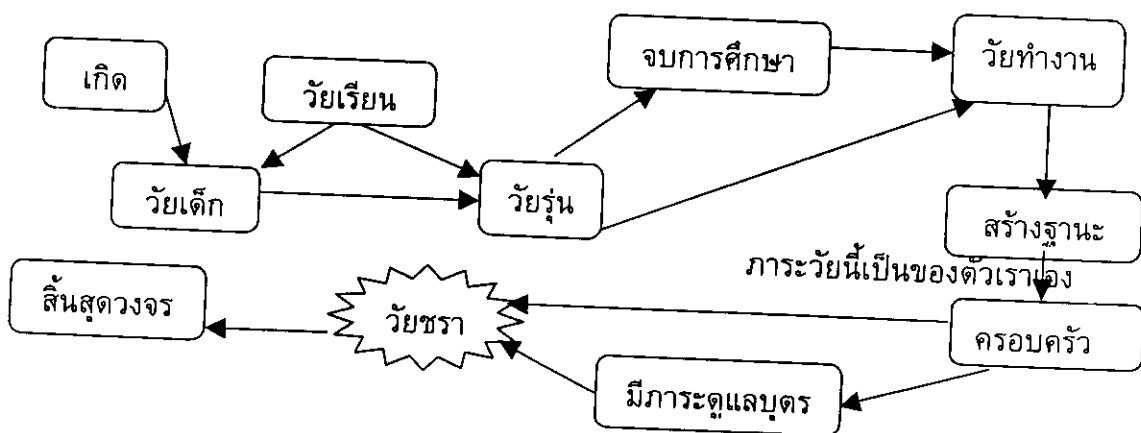
1) Fixed Principal Investment คือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุนดังกล่าวเป็นการตอบแทนสินทรัพย์เหล่านี้ ได้แก่ ตัวเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้

2) Variable Principal Securities คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคตที่แน่นอน เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดไถ่ถอนที่แน่นอน ซึ่งได้แก่ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ และใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นต้น

3) Non Security Investment เป็นการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดิน และอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่างๆ การลงทุนในธุรกิจที่เปิดกิจการใหม่ หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการ แต่ยังไม่ได้ออกหลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

(2) การลงทุนทางอ้อม คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำการแทนเจ้าของเงินออม และตัดสินใจลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินทุนไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านั้นได้ จะกระทำได้อีกก็เพียงแค่ ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านั้น การลงทุนในลักษณะนี้ ได้แก่ การลงทุนในกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนบำนาญ ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาล และการรับจ้าง กองทุนที่บริหารกองทุนรวม เช่น กองทุนสิทธิประโยชน์ 1 และ 2 ฯลฯ ผู้ลงทุนอาจทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกัน ค่าเบี้ยประกันที่ผู้ประกันจ่ายบางส่วนจะถูกนำไปลงทุนอีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับจ้าง และการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน

วงจรชีวิตมนุษย์

ภาพที่ 2.2 วงจรชีวิตมนุษย์
ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. 2546

ปัจจุบันคนไทยมีอายุขัยประมาณ 80 ปี โดยเฉลี่ย เมื่อแรกเกิดจนกระทั่งอายุประมาณ 20 ปี เป็นช่วงของการเรียนรู้ การช่วยเหลือตนเอง การสั่งสมประสบการณ์ การศึกษาหาความรู้ ในช่วงนี้ภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ส่วนมากตกอยู่กับคุณพ่อ คุณแม่หรือผู้ปกครอง ช่วงอายุ 21 - 60 ปี เป็นช่วงวัยทำงาน หารายได้ ก่อร่างสร้างตัว มีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งเราจะเป็นผู้รับผิดชอบตัวเอง และเมื่ออายุ 61 ปี เป็นต้นไป เข้าสู่วัยชรา ต้องพ้นจากการทำงาน ไม่สามารถหารายได้จากการทำงานเป็นลูกจ้าง หรือรับราชการได้อีก ค่าตามมามากก็คือ แล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของคนวัยนี้ ลูก หลาน สังคม รัฐบาลหรือตัวเอง

การสะสมเงินโดยวิธีการออมและการลงทุนเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไร

การออม คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปของเงินฝากธนาคารและบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

การลงทุน คือ การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตร หรือ หลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบระหว่างการออมและการลงทุน

	การออม	การลงทุน
วัตถุประสงค์	เป็นการสะสมเงินเพื่อให้พอกพูนในระยะสั้นเพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	เป็นการสะสมเงินให้กองเงยต่อเนื่องในระยะยาว
วิธีการสะสม	เงินฝากธนาคารและบริษัทเงินทุน	ลงทุนในพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้น กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ความเสี่ยง	ความเสี่ยงต่ำ (เนื่องจากรัฐบาลค้ำประกันเงินฝากทั้งต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน)	มีความเสี่ยงมากน้อยตามประเภทและลักษณะของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ในปัจจุบันถือว่ามีความเสี่ยงสูงกว่าการฝากเงิน
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	ดอกเบี้ย เงินปันผล และ/หรือ ผลกำไรหรือขาดทุนจากการลงทุน
ข้อได้เปรียบ	มีสภาพคล่องสูง	ได้รับผลตอบแทนในระยะยาวสูงกว่า
ข้อเสียเปรียบ	ผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ	มีโอกาขาดทุนจากการลงทุนได้

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. 2546

การสะสมเงินเพื่อให้เพียงพอกับการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในอนาคต จำเป็นต้องมีการแบ่งสรรอย่างเหมาะสมทั้งการออมและการลงทุนควบคู่กันไป ในสัดส่วนที่สอดคล้องกับผลตอบแทนที่เราคาดหวังภายใต้ความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ เพราะหากเราเน้นการออมเพียงวิธีเดียว อาจจะประสบปัญหาการรอกเงยของดอกเบี้ยต่ำกว่าเงินเฟ้อ หรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย แต่ถ้าเราทุ่มเทเงินสะสมทั้งหมดกับการลงทุนก็อาจจะประสบกับภาวะขาดทุน หรือขาดสภาพคล่องเมื่อมีเหตุต้องใช้เงินยามฉุกเฉิน ดังนั้น การวางแผนสะสมเงินโดยให้มีการกระจายวิธีการและประเภทหลักทรัพย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องดำเนินการโดยรอบคอบ หากเรามีความรู้ไม่มากนัก ก็ควรหารือกับผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ได้แก่ ที่ปรึกษาทางการเงิน ผู้วางแผนการลงทุน ผู้ทำหน้าที่ขาย

การทำงานของกองทุนรวม

ภาพที่ 2.3 การทำงานของกองทุนรวม

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2544

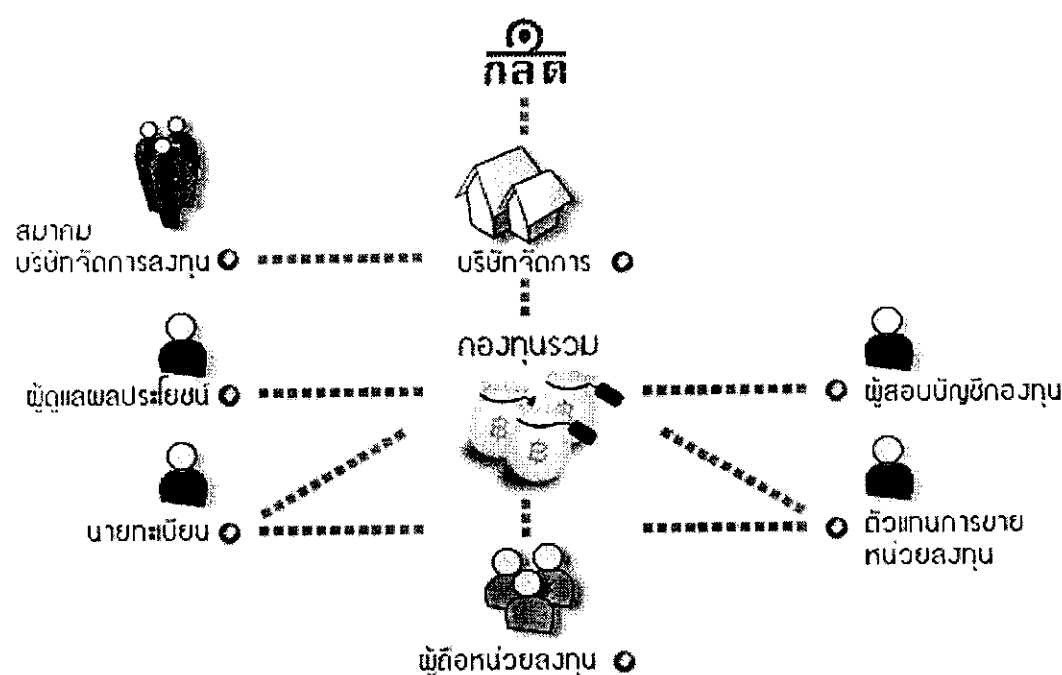
กองทุนรวม เป็นโครงการลงทุนที่จัดตั้งและบริหาร โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม มีวัตถุประสงค์ที่จะระดมเงินจากนักลงทุนทั่วไปหรือผู้มีเงินออม โดยการเสนอขายหน่วยลงทุน แล้วนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ ตามที่กำหนด เช่น หุ้น ตั๋วเงิน ตราสารหนี้ และตราสารเงินประเภทต่างๆ ที่กฎหมายอนุญาตให้ลงทุนได้ หน่วยลงทุนมีทั้งประเภทที่ขายหน่วยลงทุนคืนให้กองทุนรวมไม่ได้ หากโครงการยังไม่สิ้นสุดและประเภทที่ขายคืนให้กองทุนรวมได้ก่อนโครงการสิ้นสุด ส่วนบริษัทจัดการลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปค่าธรรมเนียมจากการจัดการกองทุนรวม เมื่อระดมทุนแล้วบริษัทจัดการจะจดทะเบียนกองทุนรวม เป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทจัดการ การบริหารกองทุนรวมอยู่ในหลักเกณฑ์ที่กฎหมายอนุญาต ให้ลงทุนได้ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกาศและข้อกำหนด

ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

กองทุนรวมดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เน้นปกป้องสิทธิและประโยชน์ของผู้ลงทุนเป็นสำคัญ เช่น

- (1) ป้องกันมิให้บริษัทจัดการดำเนินการโดยไม่สุจริต
- (2) มีข้อมูลที่ครบถ้วนและโปร่งใส เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุน
- (3) ตัวแทนการขายหน่วยลงทุนต้องไม่โฆษณาหลอกลวงให้ผู้ลงทุนหลงผิด

องค์ประกอบสำคัญของกองทุนรวม

ภาพที่ 2.4 องค์ประกอบสำคัญของกองทุนรวม

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545

ผู้ถือหน่วยลงทุน เป็นผู้ทรงสิทธิและผลประโยชน์ในทรัพย์สินสุทธิ (สินทรัพย์ทั้งหมดหักด้วยหนี้สินทั้งหมด) ของกองทุนรวม โดยคำนวณตามสัดส่วนของจำนวนของหน่วยลงทุนที่ถือไว้เป็นผู้แบกรับความเสี่ยงในการลงทุน ที่อาจเกิดขึ้นทั้งมวล

บริษัทจัดการ เป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ดำเนินธุรกิจจัดการลงทุนจากผู้ลงทุน เพื่อจัดตั้งเป็นกองทุนรวมและลงทุนในหลักทรัพย์ตาม

นโยบาย การลงทุนที่จัดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุน คู่มือขบวนการลงทุนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิเคราะห์หลักทรัพย์ที่จะลงทุน เข้าซื้อขายหลักทรัพย์อย่างเหมาะสม บันทึกบัญชีกองทุนตามมาตรฐานบัญชีที่กำหนด คำนวณมูลค่าทรัพย์สินรายวันตามราคาตลาด

ผู้ดูแลผลประโยชน์ สถาบันการเงินส่วนใหญ่ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ มีคุณสมบัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด หน้าที่สำคัญ ได้แก่ เก็บรักษาทรัพย์สิน ของกองทุนรวม ชำระราคาซื้อขายหลักทรัพย์ที่ลงทุนสอบถามความถูกต้องในการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม รวมทั้งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการเพื่อให้พิทักษ์ผลประโยชน์ผู้ถือหน่วยลงทุนอย่างสมบูรณ์

นายทะเบียน เป็นสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด หน้าที่สำคัญ คือ จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน และสัดส่วนถือครองหน่วยลงทุน แจ้งสิทธิ และจัดจ่ายผลประโยชน์ อำนาจความสะดวกในการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน

ตัวแทนการขายหน่วยลงทุน สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของบริษัทจัดการในการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนกับผู้ลงทุนและผู้สนใจจะลงทุน โดยตัวแทนการขายหน่วยลงทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประกาศกำหนด

สมาคมบริษัทจัดการกองทุนรวม เป็นสมาคมที่มีบริษัทจัดการลงทุนทุกบริษัทเป็นสมาชิกจดทะเบียนและดำเนินการภายใต้ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยจะทำหน้าที่กำหนดกรอบของจรรยาบรรณให้สมาชิกปฏิบัติโดยเคร่งครัดกำหนดมาตรฐานปฏิบัติที่ดีในการจัดการลงทุนให้สมาชิกถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด และพิจารณาลงโทษเมื่อสมาชิกฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ : กลต. เป็นหน่วยงานของภาครัฐที่ดั่งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เพื่อทำหน้าที่วางนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อกำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์และผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

ประเภทและนโยบายของกองทุนรวม

กองทุนรวมมีหลายประเภท ขึ้นกับเกณฑ์ในการแบ่ง โดยมีบริษัทจัดการเป็นผู้บริหารกองทุนรวมนั้นๆ เมื่อจำแนกประเภทของกองทุนรวมตามลักษณะการจำหน่าย และไถ่ถอนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่บริษัทจัดการลงทุนจัดตั้งขึ้น สามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) กองทุนปิด หรือกองทุนไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุน เป็นกองทุนที่มีกำหนดระยะเวลาของการไถ่ถอนที่แน่นอน โดยการกำหนดอายุของกองทุนและไม่มีการไถ่ถอน หน่วยลงทุนก่อนถึงเวลาครบอายุของกองทุนนั้น

(2) กองทุนเปิด หรือกองทุนแบบรับซื้อคืนหน่วยลงทุน เป็นกองทุนที่ไม่มีการกำหนดอายุการไถ่ถอนคืน จำหน่ายหน่วยลงทุนเพิ่มเรื่อยๆ และรับซื้อคืนจากผู้ถือหน่วยลงทุนตลอดเวลาก่อนสิ้นอายุของกองทุน โดยผู้ลงทุนสามารถขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่บริษัทจัดการลงทุน หรือตัวแทนของบริษัทจัดการลงทุน

นโยบายการลงทุนของกองทุนรวม

เมื่อใช้เกณฑ์ในลักษณะการลงทุนแบ่งประเภทของกองทุนจำแนกตามนโยบายบริหารการลงทุนตามประเภท หลักทรัพย์ สามารถจำแนกได้ดังนี้

กองทุนรวมตราสารทุน (Equity Fund)

กองทุนรวมตราสารทุน เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในตราสารทุนโดยเฉลี่ยในรอบบัญชีไม่น้อยกว่า ร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม ซึ่งอาจจำแนกกองทุนรวมประเภทนี้เป็นประเภทย่อยตามลักษณะของหุ้นสามัญ ดังนี้

- (1) กองทุนที่เน้นการหารายได้จากเงินปันผล
- (2) กองทุนที่เน้นการลงทุนในหุ้นที่มีการเติบโตสูง
- (3) กองทุนที่เน้นลงทุนเฉพาะกลุ่ม

กองทุนรวมตราสารหนี้ (General Fixed Income Fund)

กองทุนรวมตราสารหนี้ เป็นกองทุนรวมที่จะต้องลงทุนใน ตราสารหนี้ เงินฝาก หรือหลักทรัพย์ หรือสินทรัพย์อื่น หรือหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนรวมประเภทนี้ลงทุนได้ กองทุนรวมตราสารหนี้แบ่งเป็น

- (1) กองทุนรวมตราสารหนี้ระยะยาว เป็นกองทุนรวมที่จะต้องลงทุน หรือมีไว้เฉพาะตราสารหนี้ เงินฝาก หรือหลักทรัพย์อื่น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนในขณะใดขณะหนึ่งมากกว่า 1 ปีขึ้นไป
- (2) กองทุนรวมตราสารหนี้ระยะสั้น เป็นกองทุนรวมที่จะต้องลงทุนหรือมีไว้เฉพาะตราสารหนี้หรือเงินฝาก หรือหลักทรัพย์อื่น โดยมีวัตถุประสงค์ดำรงกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่เกิน 1 ปี

(3) กองทุนรวมตลาดเงิน เป็นกองทุนรวมที่จะต้องลงทุนหรือมีไว้ซึ่งตราสารหนี้เงินฝาก หรือ หลักทรัพย์อื่น โดยจะลงทุนได้ก็ต่อเมื่อหลักทรัพย์นั้นครบกำหนดชำระคืนไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ลงทุน

(4) กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เป็นกองทุนรวมที่จะต้องลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์อื่น ซึ่งขึ้นกับการตัดสินใจของผู้จัดการกองทุนรวมตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในแต่ละขณะ

(5) กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นกองทุนรวมที่ลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม

ความเป็นมาของการจัดการกองทุน

1. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (Government Pension Fund)

เกิดจากการมติของคณะรัฐมนตรี ในปี พ.ศ. 2534 ได้ให้กระทรวงการคลังปรับปรุงระบบบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งกระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อศึกษาการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จกลาง ซึ่งการศึกษาของคณะกรรมการดังกล่าวได้นำเอาข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี และข้อสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินระหว่างประเทศ มาพิจารณา และในที่สุดได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา จนในที่สุดได้ตราเป็นพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 และประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2539 โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญและให้ประโยชน์ตอบแทนการรับราชการแก่ข้าราชการเมื่อลาออกจากราชการ เพื่อส่งเสริมการออมของสมาชิก และเพื่อจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่สมาชิก โดยมีคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการทำหน้าที่กำหนดนโยบายและสั่งการในการบริหารกิจการของกองทุน

รูปแบบกองทุน

กบข. เป็นกองทุนระบบ Defined Contribution ซึ่งหมายความว่าผลประโยชน์ที่สมาชิกจะได้รับจากกองทุน ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่สมาชิกจ่ายเข้ากองทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการนำเงินของกองทุนไปลงทุน โดย กบข. มีขอบเขตบังคับใช้เฉพาะข้าราชการเท่านั้น โดยข้าราชการที่เริ่มเข้ารับราชการภายหลังวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2540 จะต้องสมัครเข้ากองทุนทุกคน ส่วนข้าราชการที่เข้ารับราชการก่อนหน้านั้น มีสิทธิเลือกที่จะขอรับบำเหน็จบำนาญตามระบบเดิม หรือเลือกสมัครเข้าเป็นสมาชิก กบข. ก็ได้

การส่งเงินสะสมเข้ากองทุน

ในการส่งเงินสะสมเข้ากองทุน สมาชิกต้องส่งเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตรา ร้อยละ 3 ของเงินเดือน แล้วรัฐจ่ายสมทบให้อีกในอัตราเดียวกัน โดยส่วนราชการหักจากเงินเดือนที่สมาชิกผู้นั้นได้รับและส่งเข้ากองทุนในวันที่มีการจ่ายเงินเดือน

การรับเงินหรือผลประโยชน์จากกองทุน

เมื่อสิ้นสมาชิกภาพ (สมาชิกออกจากราชการ) หากเป็นสมาชิกที่ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ สมาชิกจะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวจาก กบข. สำหรับสมาชิกที่มีสิทธิเลือก หากเป็นสมาชิกที่รับราชการก่อนวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2540 และเลือกรับบำนาญ จะมีสิทธิได้รับเงินประเดิม เงินสะสม เงินสมทบ เงินชดเชย และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวจาก กบข. ส่วนสมาชิกที่รับราชการหลังวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2540 และเลือกรับบำนาญ สมาชิกดังกล่าวจะไม่มีสิทธิได้รับเงินประเดิม สำหรับสมาชิกเลือกรับบำเหน็จ จะมีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวจาก กบข.

สิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินสะสมที่สมาชิกส่งเข้า กบข. จะได้รับยกเว้นภาษี ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท ส่วนเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่สมาชิก กบข. ได้รับออกเมื่อสิ้นสมาชิกภาพด้วยเหตุสูงอายุ (กล่าวคือ ออกจากราชการเมื่ออายุครบ 60 ปี หรือลาออกเมื่ออายุครบ 55 ปี) จะได้รับยกเว้นภาษีทั้งจำนวน ในกรณีที่สิ้นสมาชิกภาพด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่เหตุสูงอายุ หากมีระยะเวลาทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี มีสิทธิเลือกเสียภาษี โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นๆ โดยสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 7,000 บาทคูณจำนวนปีที่ทำงาน หักแล้วเหลือเท่าไร ให้หักค่าใช้จ่ายได้อีก 50% ของเงินที่เหลือ

2. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund)

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในประเทศไทยเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2526 เมื่อรัฐบาลมีมาตรการเร่งระดมเงินออมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 โดยส่งเสริมให้บริษัทจำกัด ในภาคเอกชนจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้แก่พนักงาน รัฐบาลจึงออกกฎกระทรวงฉบับที่ 162 (พ.ศ. 2526) ตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กำหนดให้การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต้องจดทะเบียนกับสำนักงานเศรษฐกิจการคลังกระทรวงการคลัง ในฐานะนายทะเบียนกองทุน และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์โดยแยกเงินกองทุนออกจากบัญชีของบริษัท นายจ้าง โดยมีผู้บริหารกองทุนเป็นเอกเทศ เพื่อลงทุนหาผลประโยชน์ตามเกณฑ์ของกฎกระทรวง ซึ่งในปี พ.ศ. 2527 มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจัดตั้งขึ้น 159 กองทุน มีมูลค่ากองทุน 561.78 ล้านบาท สมาชิกกองทุน 28,413 คน บริษัทนายจ้าง 154 ราย และบริษัทจัดการกองทุน

10 ราย ต่อมาได้มีการออกพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 เพื่อให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเป็นนิติบุคคลแยกจากบริษัทนายจ้าง

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเกิดขึ้นได้ด้วยความสมัครใจของนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งในการส่งเสริมการออมที่เน้นการออมแบบผูกพันระยะยาว คือ ค่อยๆ ออม ออม ไปเรื่อยๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันให้ลูกจ้างอุ่นใจได้ว่าจะมีเงินก้อนไว้ใช้เมื่อเกษียณอายุ หรือเมื่อลาออกจากงาน หรือเมื่อเสียชีวิตแล้วยังตกทอดไปยังครอบครัวได้อีกด้วย เพราะเมื่อใดก็ตามที่ตัดสินใจที่จะออมเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้ว จะไม่สามารถเบิกหรือถอนได้ตามใจชอบ ทั้งนี้เงินที่สะสมอยู่ในกองทุนนี้จะถูกนำไปบริหาร โดยนักลงทุนมืออาชีพที่เรียกว่า "บริษัทจัดการ" เพื่อให้เงินนั้นออกดอกออกผลเพิ่มพูนขึ้น และจะได้รับเงินที่ออมไว้ในกองทุนนี้คืนก็ต่อเมื่อพ้นสมาชิกภาพจากกองทุนแล้ว นอกจากนั้นแล้ว เงินที่จ่ายสะสมเข้าในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในแต่ละปี ก็ยังสามารถรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีนำไปลดหย่อนได้อีกด้วย

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มมากขึ้น จึงได้ออก ใบอนุญาตจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้แก่บริษัทต่างๆ ทั้งที่เป็นบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม โดยในปี พ.ศ. 2540 มีบริษัทจัดการที่ได้รับใบอนุญาตจำนวนถึง 40 ราย แต่ด้วยวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 นั้นเองที่ทำให้มีการปิดสถาบันการเงินหลายแห่งในเวลาต่อมา บริษัทจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจึงมีจำนวนลดลงเหลือเพียง 25 บริษัท ณ สิ้นปี พ.ศ. 2542

ในปี พ.ศ. 2542 กระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะโอนงานการกำกับดูแลการจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จากสำนักงานเศรษฐกิจการคลังไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ธุรกิจการจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีมาตรฐานเดียวกันกับธุรกิจจัดการกองทุนรวมและกองทุนส่วนบุคคล โดยบริษัทจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตจัดการกองทุนส่วนบุคคล เพื่อการนี้จึงได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2542 โดยมีผลใช้บังคับในวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา

ปัจจุบัน ณ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 สมาคมบริษัทจัดการลงทุนมีบริษัทสมาชิกกลุ่มธุรกิจกองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้งสิ้น 20 บริษัท

3. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund หรือที่เรียกว่า RMF)

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากกองทุนรวมทั่วไป กล่าวคือ RMF เป็นเครื่องมือหนึ่งในการสะสมเงินไว้ใช้ในวัย

เกษียณโดยมีการสนับสนุนให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ลงทุนเพื่อเป็นแรงจูงใจ RMF เหมาะกับคนทุกกลุ่มที่ต้องการออมเงินเพื่อวัยเกษียณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่ยังไม่มีสวัสดิการออมเงินเพื่อวัยเกษียณมารองรับ หรือมีสวัสดิการดังกล่าว (เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กบข.) แต่ยังมีกำลังออมมากกว่านั้น

นโยบายการลงทุนของ RMF

มีให้เลือกหลากหลายเหมือนกองทุนรวมทั่วไป ตั้งแต่กองทุนที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ เน้นลงทุนในตราสารหนี้ เช่น พันธบัตร กองทุนที่มีระดับความเสี่ยงปานกลาง ที่อาจผสมผสานระหว่างการลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน ไปจนถึงกองทุนที่มีระดับความเสี่ยงสูง เน้นลงทุนในตราสารทุน เช่น หุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้น (Warrant)

ข้อแตกต่างของ RMF จากกองทุนรวมทั่ว ๆ ไป ดังนี้

- (1) หากลงทุนครบตามเงื่อนไขจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี
- (2) ไม่สามารถโอน จำน่า หรือนำหน่วยลงทุนไปเป็นหลักประกันได้
- (3) ไม่มีการจ่ายเงินปันผล

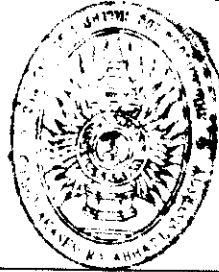
เงื่อนไขการลงทุนของ RMF เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีดังนี้

- (1) สะสมเงินอย่างต่อเนื่องโดยซื้อหน่วยลงทุนของ RMF ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง
- (2) ลงทุนขั้นต่ำ 3% ของเงินได้ในแต่ละปีหรือ 5,000 บาท (แล้วแต่ว่าจำนวนใดจะต่ำกว่า)
- (3) ไม่ระงับการซื้อหน่วยลงทุนเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน (ยกเว้นปีใดที่ไม่มีเงินได้ก็ไม่ต้องลงทุน เนื่องจาก 3% ของเงินได้ 0 บาท เท่ากับ 0 บาท)
- (4) การขายคืนหน่วยลงทุนทำได้เมื่อผู้ลงทุนอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปี และลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี สะสมเงินอย่างต่อเนื่องโดยซื้อหน่วยลงทุนของ RMF ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง

สิทธิประโยชน์ทางภาษีของ RMF

หากปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนใน RMF จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีถึง 2 ทางด้วยกัน คือ

ทางที่ 1 เงินซื้อหน่วยลงทุนใน RMF จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่จ่ายจริง สูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินได้ในแต่ละปี โดยเมื่อนับรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) แล้ว ต้องไม่เกิน 300,000 บาท

$$FVD / RMF + RMF (\leq 15\% \text{ ของเงินได้}) \leq 300,000 \text{ บาท}$$

ภาพที่ 2.5 การคำนวณเงินได้ในแต่ละปี ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ที่มา : <http://www.sec.or.th/th/educate/manage/rmf/invplan/aboutrmf.shtml>

ทางที่ 2 กำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ หากลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

ลักษณะการผิดเงื่อนไขการลงทุนของ RMF มีดังนี้

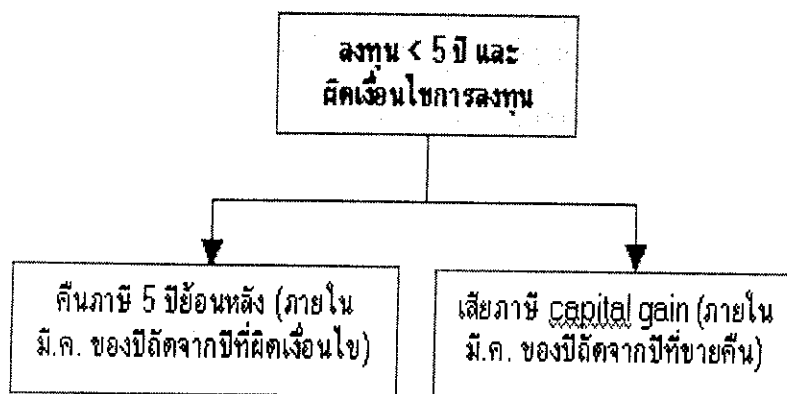
- (1) ระยะเวลาซื้อหน่วยลงทุนเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน หรือ
- (2) ลงทุนขั้นต่ำไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือ
- (3) ขายคืนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้ลงทุนจะอายุครบ 55 ปี หรือ
- (4) ขายคืนหน่วยลงทุนก่อนที่จะมีการลงทุนครบ 5 ปี

ทั้งนี้ หากเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่ง ก็ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุนแล้ว ยกเว้นกรณีที่ผู้ลงทุนเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว จะไม่ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุน เมื่อการผิดเงื่อนไขการลงทุนแล้ว ผู้ลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกต่อไปและต้องดำเนินการ ดังนี้

- (1) กรณีที่ลงทุนไม่ถึง 5 ปี และมีการผิดเงื่อนไข

1) ต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไปในช่วง 5 ปีย้อนหลัง (นับตามปีปฏิทิน)

2) เมื่อขายคืนหน่วยลงทุน ต้องจ่ายภาษีของกำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) โดยนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืนไปรวมเป็นเงินได้ของปีที่ขายคืนเพื่อเสียภาษีเงินได้ ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อผู้ลงทุนขายคืน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ของกำไรส่วนเกินทุนไว้ก่อน และเมื่อผู้ลงทุนไปยื่นแบบเสียภาษีเงินได้ ก็จะคำนวณอีกครั้งว่าจะต้องจ่ายเงินภาษีเพิ่มอีก หรือไม่ อย่างไร

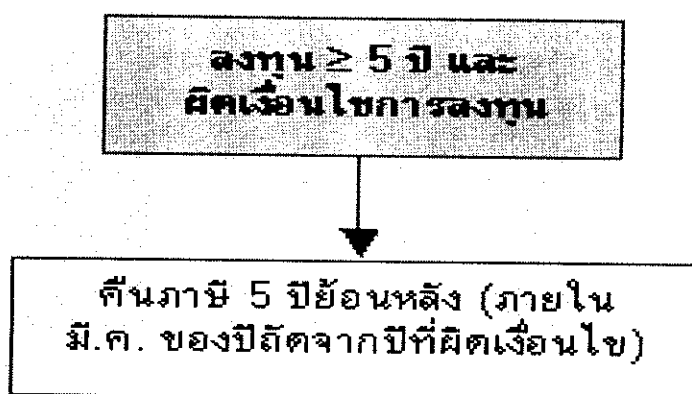

ภาพที่ 2.6 กรณีที่ลงทุนไม่ถึง 5 ปี และมีการมีกำไร

ที่มา : <http://www.sec.or.th/th/educate/manage/rmf/invplan/aboutrmf.shtml>

(2) กรณีที่ลงทุนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และมีการมีกำไร

1) ต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไปในช่วง 5 ปีย้อนหลัง (นับตามปี
ปฏิทิน)

ภาพที่ 2.7 กรณีที่ลงทุนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และมีการมีกำไร

ที่มา : <http://www.sec.or.th/th/educate/manage/rmf/invplan/aboutrmf.shtml>

การชำระภาษีตาม 1 และ 2 ต้องชำระภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่คิด
เงินไขและ/หรือ ขายคืนหน่วยลงทุน

4. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund)

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยรัฐบาล ภายใต้การผลักดันของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย สนับสนุนให้จัดตั้งขึ้น เพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนดังกล่าว จะช่วยให้ตลาดทุนไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน ดังรายละเอียดประกาศอธิบดีกรมสรรพากรปรากฏตามภาคผนวก ข ซึ่งจะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ไม่เกิน 15% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท กองทุน LTF เหมาะกับคนทุกกลุ่มที่ต้องการลงทุนในหุ้นระยะยาว แต่อาจไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือไม่มีเวลา จึงลงทุนผ่านกองทุนรวม ทั้งนี้ ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน และเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนได้ นั่นก็คือ ลงทุนแล้วถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ประเภทเงินได้ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

- (1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัดบำเหน็จ บำนาญ : มาตรา 40 (1)
- (2) เงินได้จากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรม เนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม มาตรา : 40 (2)
- (3) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรมสถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้ : มาตรา 40 (6)
- (4) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุน ด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ : มาตรา 40 (7)
- (5) เงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง มาตรา 40 (8)
- (6) เงินได้จากค่าลิขสิทธิ์ที่มีได้รับโอนมาทางมรดก

ข้อดีของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว : LTF

- (1) ผู้ลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในปีที่ลงทุน
- (2) ผู้ลงทุนที่ออมใน LTF สามารถมีเงินออม เพื่อเป็นหลักประกันแก่ตนเองหรือครอบครัว เมื่อพ้นวัยทำงาน โดยได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษียกเว้นทั้งจำนวน
- (3) ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนในกองทุน LTF ที่มีนโยบายการลงทุนที่เหมาะสมกับตน

(4) เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้เงิน สามารถขายคืนหน่วยลงทุนได้ โดยไม่คิดเงื่อนไขเมื่อถือมาเป็นเวลา 5 ปีปฏิทิน โดยไม่จำเป็นต้องรออนุมัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออม

สุทธิย์ พิบูลทิพย์ (2538) ได้ทำการศึกษาการออมของครัวเรือน ในสถาบันการเงินไทยซึ่งได้ศึกษาถึง ลักษณะ แนวโน้ม และปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในสถาบันการเงินในประเทศไทย เพื่อนำเสนอมาตรการที่เหมาะสมในการเร่งระดมเงินออมภายในประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ครัวเรือนเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนการออมสูงที่สุดในโครงการสร้างการออมของประเทศ ปริมาณการออมของครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ลดลง ส่วนลักษณะการออมของครัวเรือนจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสถาบันการเงิน และบริการต่างๆ ผลการศึกษาแนวโน้มการออมของครัวเรือนจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสถาบันการเงินต่างๆ พบว่า ปริมาณการออมของครัวเรือนในสถาบันการเงินทุกแห่งเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในธนาคารอาคารสงเคราะห์ สหกรณ์ออมทรัพย์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผลการศึกษาด้วยวิธีการทางสถิติโดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่า รายได้ของครัวเรือนที่แท้จริง อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของการออม และจำนวนสาขาของสถาบันการเงินมีอิทธิพลทางบวกกับการออมของครัวเรือนที่แท้จริง

สนธยา นริศศิริกุล (2535) ได้ศึกษาวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทย โดยศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยจากการสอบถาม 560 ครัวเรือนพบว่า การออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินจะคำนึงถึงความปลอดภัย และผลตอบแทนจากการออม ส่วนการออมในรูปแบบเงินฝากกับสถาบันการเงิน เกิดจากความพอใจด้านการบริการต่างๆ และความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น สำหรับเหตุผลในการออมนอกสถาบันการเงินนั้น มีสาเหตุมาจากผลตอบแทน ซึ่งได้รับมากกว่าการออมในสถาบันการเงิน ทางด้านจุดมุ่งหมายในการออมกับสถาบันการเงิน ส่วนมากต้องการออมไว้เพื่อเป็นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล เพื่อใช้ยามชรา และเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ ทางด้านปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือนที่มีนัยสำคัญ คือ รายได้ต่อหัวจากแรงงาน อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ถาวรสุทธิ

ปวีตรา เบญจกุล (2531) ทำการศึกษาถึงผลของการออม และภาษีอากรที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยพบว่า การสะสมทุนเป็นปัจจัยสำคัญ ของการขยายตัวทางเศรษฐกิจการสะสมทุนทางทรัพยากรภายในประเทศได้จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินออม ซึ่งหากมีการออมภายในประเทศเพิ่มขึ้น จะส่งผลโดยตรงต่อการลงทุน ทำให้การลงทุนขยายตัว

สูงตามไปด้วย และในขณะเดียวกันการเก็บภาษีอากร กลับทำให้การลงทุนลดลงทั้งนี้เนื่องจากเงินที่ใช้หมุนเวียนในระบบถูกเก็บไปอยู่ในมือของรัฐบาลในรูปของการจัดเก็บภาษี แต่อย่างไรก็ตามการออมภายในประเทศนั้นได้ทำการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น การออมโดยสมัครใจ และการออมโดยไม่สมัครใจ การออมโดยสมัครใจ ได้แก่ การออมซึ่งเกิดจากการลดการบริโภค โดยไม่สมัครใจ ซึ่งได้แก่ ภาษีอากรทุกรูปแบบที่จัดเก็บโดยรัฐบาล

เตือนจิต สาริบุตร (2529) กล่าวว่าปริมาณการออมส่วนบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัย ต่อไปนี้ การสร้างนิสัยให้ประหยัดอดออม หมายถึง อดในสิ่งที่ควรอด ออมในสิ่งที่ควรออม รายได้ที่แท้จริง หมายถึง รายได้เมื่อเปรียบเทียบกับระดับราคาสินค้า ถ้ารายได้ที่เป็นตัวเงินเท่าเดิมแต่ราคาสินค้าแพงขึ้น รายได้ที่แท้จริงก็จะลดลง ความสะดวกในการออม หากมีบริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้มีผู้ออมเงินมากขึ้น

นริศ ชัยสูตร (2527) ได้ทำการศึกษาถึงการออม ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การศึกษาของครัวเรือนในฐานะตัวแทนทัศนคติซึ่งอาจจะมีผลต่อการออมได้ทั้งทางบวกและทางลบระดับการศึกษาของกลุ่มครัวเรือนจะช่วยเสริมสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติของครัวเรือน ให้มีวินัยในการใช้จ่ายก่อให้เกิดการประหยัดในการใช้จ่ายรวม ทำให้ครัวเรือนออมได้มากขึ้น ในอีกทางหนึ่ง ระดับการศึกษาของครัวเรือนอาจจะสร้างทัศนคติให้ครัวเรือนออมได้มากขึ้น ในอีกทางหนึ่ง ระดับการศึกษาของครัวเรือนอาจจะสร้างทัศนคติให้ครัวเรือนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องออมมากนักเพราะมีความมั่นคงในอาชีพการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่า

สุจิตรา บัวใบ (2526) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือน ในเขตเมืองและเขตชนบทของประเทศไทย ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่มีสัดส่วนการออมในรูปของการถือสินทรัพย์ทางการเงิน ในระบบต่อสินทรัพย์ทางการเงินรวมสูงกว่าสินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบ ทั้งนี้ยกเว้นในเขตชนบทของกรุงเทพมหานคร และ 3 จังหวัดรอบนอกที่มีสัดส่วนการถือสินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบสูงกว่าในระบบ ซึ่งรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินในระบบที่อยู่ในความนิยม ได้แก่ เงินฝากธนาคารพาณิชย์ กรมธรรม์ประกันชีวิต เงินฝากธนาคารออมสิน และสลากออมสิน โดยการออมนั้นมี วัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อไว้ใช้จ่ายยามชราและเจ็บป่วย เพื่อการศึกษาและป้องกันการสูญหาย ส่วนอุปสรรคที่ไม่ทำการออมกับสถาบันการเงินนั้น ได้แก่ รายได้ต่ำ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

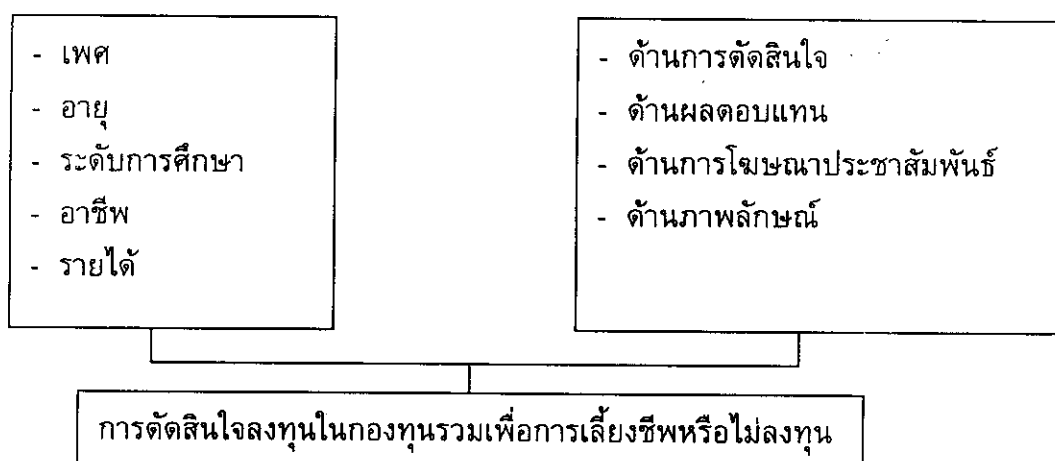
ดารณี สว่างรุ่งรัมย์ (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ในช่วง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2543 โดยใช้แบบสอบถามแก่สมาชิกของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 400 คน เพื่อนำข้อมูลแจกแจงความถี่เป็นคำร้อยละ

และใช้ค่าสถิติโคสแควร์ ในการทดสอบความสัมพันธ์ของระดับอัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคม ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากกองทุน ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อายุ อายุการทำงาน ตำแหน่งงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การได้รับข่าวสารจากกองทุน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน มีความสัมพันธ์กับอัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

จากงานศึกษาของดารณี (2545) ได้นำเอาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ สิทธิประโยชน์ที่ได้จากกองทุนทั้งในส่วนของผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน มาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ทัศนคติที่มีต่อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ภาพที่ 2.8 การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือไม่ลงทุน

งานวิจัยเกี่ยวกับกองทุนรวม

ชวลิต ทองสุจริตกุล (2543) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุน และกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุนและกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้ โดยใช้ข้อมูลสถิติภูมิที่รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย โดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาความเสี่ยงและใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อหาอัตราผลตอบแทนต่อหน่วยความเสี่ยง โดยทำการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2542 ผลการศึกษาพบว่า กองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุน ให้อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงที่มากกว่ากองทุนรวม

ที่ลงทุนในตราสารหนี้ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเงินถ้าลงทุนมีความเสี่ยงสูงผลตอบแทนที่ได้รับก็จะสูงตามไปด้วย (High Risk High Return) แต่กองทุนที่ลงทุนในตราสารหนี้ให้อัตราผลตอบแทนเมื่อเปรียบเทียบกับเป็นสัดส่วนต่อความเสี่ยงที่มากกว่ากองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารทุน จากการศึกษาเรื่องนี้ได้นำแนวคิดเรื่องการเปรียบเทียบกองทุนรวม ที่มีแนวนโยบายในการลงทุนที่แตกต่างกัน มาใช้ในกรณีศึกษา เพื่อศึกษาว่ากองทุนรวมที่มีนโยบายในการลงทุน แต่ละแบบ มีอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงเป็นอย่างไร

มนรัตน์ โพธิ์วิจิตร (2539) ได้ศึกษาเรื่องอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง จากการลงทุนในกองทุนรวมในประเทศไทย และประสิทธิภาพการบริหารหลักทรัพย์ของกองทุน โดยใช้ข้อมูลราคาและมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนเป็นรายเดือน ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2535 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2538 จากกองทุนปิดในประเทศจำนวน 15 กองทุน มาคำนวณหาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุน โดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แล้วนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของตลาด และประยุกต์ใช้แบบจำลอง Sharpe's และ Treynor's Portfolio Performance Measure วัดประสิทธิภาพการบริหารหลักทรัพย์ของกองทุน โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ผลการศึกษ้อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงพบว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง และการลงทุนในหลักทรัพย์ของตลาด แต่ความเสี่ยงรวมของกองทุนมีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับตลาด ผลการวัดประสิทธิภาพการบริหารหลักทรัพย์ของกองทุน พบว่า กองทุนมีค่าดัชนี Sharpe's โดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 สูงกว่าค่าดัชนี Sharpe's ของตลาดซึ่งเท่ากับ 0.09 แสดงว่า ต่อหนึ่งหน่วยความเสี่ยงรวม กองทุนมีความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์ โดยมีผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงสูงกว่าผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงของตลาด เช่นเดียวกับค่าดัชนี Treynor's กองทุนมีค่าดัชนี Treynor's โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 มากกว่าค่าดัชนี Treynor's ของตลาดซึ่งเท่ากับ 0.82 แสดงว่า ต่อหนึ่งหน่วยความเสี่ยงที่เป็นระบบ กองทุนมีความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์ โดยมีผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงสูงกว่าผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงของตลาด

จากการที่ผู้ศึกษาได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนข้างต้น พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาด้านผลตอบแทน และจุดมุ่งหมายจากการออมและการลงทุน งานวิจัยบางส่วนศึกษาถึงภาพลักษณ์ของบริษัท ซึ่งล้วนแล้วเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญ ต่อการตัดสินใจในการออมและการลงทุน ผู้ศึกษาได้เทียบเคียงงานวิจัยที่ได้ศึกษามา และเล็งเห็นว่าทัศนคติในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการออมและการลงทุนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ศึกษาทราบถึงทัศนคติตลอดจนความรู้สึกรักของคณวิทย์ทำงานที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งสามารถนำผลของการศึกษาไปประยุกต์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการออมและการลงทุนมากขึ้น รวมไปถึงบริหารจัดการ

กองทุนรวมสามารถนำข้อสรุปไปใช้ในการวางแผนธุรกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้มากขึ้นได้ จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ศึกษาเลือกทำการศึกษาถึงทัศนคติ อันประกอบไปด้วย ทัศนคติด้านการตัดสินใจในการลงทุน จุดมุ่งหมายในการลงทุน ความพอใจด้านผลตอบแทน ตลอดจนภาพลักษณ์ของบริษัทจัดการกองทุนรวม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว” เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 25 - 55 ปี ในการเตรียมความพร้อมทางการเงินเพื่อการก้าวเข้าสู่วัยสูงอายุ ในอนาคต การเลือกศึกษาเรื่องนี้ เนื่องจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเป็นกองทุนรวมชนิดใหม่ ที่ลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งรัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรี มีมติให้จัดตั้งขึ้นเพื่อกระตุ้นการลงทุนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ และให้ราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์มีเสถียรภาพ เป็นการลงทุนเพื่อการออมในระยะยาวไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ตลอดจนกรมสรรพากรได้ให้การสนับสนุนสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยในแต่ละปีสามารถซื้อ กองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้สูงถึง 15% ของรายได้ ไม่เกิน 300,000 บาท ต่อปี ซึ่งเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งของผู้มีเงินได้จะตัดสินใจเลือกลงทุน เพราะสามารถประหยัดภาษีได้ทันทีตามระดับขั้นอัตราภาษีของแต่ละบุคคล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้ศึกษาขอเสนอระเบียบของการวิจัย ดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยทำการศึกษา ใน 2 ลักษณะ คือ

(1) การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร โดยศึกษาจากเอกสาร หนังสือ บทความ ผลงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

(2) การวิจัยภาคสนาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 25 - 55 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก โดยแบ่งเป็น 2 เขตพื้นที่ คือเขตพื้นที่ย่านสีลม และเขตพื้นที่ย่านสาทร จนครบจำนวนประชากรที่ต้องการทั้งหมด

การคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่มีประชากรขนาดใหญ่และไม่ทราบค่า p และ q โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ 5% และระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยใช้สูตรที่ไม่ทราบจำนวนประชากร

$$N = \frac{Z^2_{1-\alpha/2} p q}{E^2}$$

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากการแจกแจงความถี่แบบปกติมาตรฐานซึ่งขึ้นกับระดับความเชื่อมั่นที่กำหนด

E = ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าเฉลี่ยประชากร (μ) ด้วยค่าเฉลี่ยตัวอย่าง ($\bar{x}$)

P = สัดส่วนประชากรที่สนใจ

$Q = 1 - p$

กำหนดให้ $p = 0.5$

ทำให้ $q = 0.5$

ดังนั้น $pq = 0.25$ ซึ่งทำให้ได้ขนาดตัวอย่างมากที่สุด

$$N = \frac{(1.96)^2 * 0.25}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16 \text{ ตัวอย่าง}$$

ผู้ศึกษาทำการออกแบบสอบถามจากประชากรทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งจะทำให้การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ศึกษากำหนดขึ้นมาเอง โดยคำนึงถึงความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยไม่คำนึงถึงโอกาสความน่าจะเป็น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ซึ่งจัดทำขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทางทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน (ภาคผนวก ก) ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 สอบถามความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ส่วนที่ 3 สอบถามทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านการตัดสินใจ ด้านผลตอบแทน ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ รวมทั้งหมด 16 ข้อ โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert's Scale ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามที่มีโครงสร้างคำตอบ และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

การทดสอบความเที่ยงตรง ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความชัดเจนของภาษา หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาให้คำแนะนำแล้ว ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้มีเนื้อหาถูกต้องตรงตามที่ต้องการวัด

การทดสอบความเชื่อถือได้ ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบก่อน (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาจำนวน 40 ราย แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยค่าความน่าเชื่อถือของ Cronbach มีค่าเท่ากับ 0.9506

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดเป้าหมายในการแจกแบบสอบถาม และขอความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมาย
2. เมื่อเก็บแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดแล้ว นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของข้อมูล
3. นำข้อมูลมาจัดระเบียบ สร้างคู่มือลงรหัส
4. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว ไปลงใน General Coding Sheet
5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ เพื่อการวิจัย
6. แปลความหมายข้อมูลที่ประมวลผลแล้ว จัดทำรายงานผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการแปลผลข้อมูลมี ดังนี้

1. อัตราส่วนร้อยละ (Percentage) เพื่อแจกแจงข้อมูลทั่วไป ข้อคำถามแบบมีโครงสร้างคำตอบ และข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

2. มัชฌิมเลขคณิต (Mean) เพื่อหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักของคำตอบ

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อหาการกระจายของน้ำหนักคำตอบ

3.1 เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำตอบ มีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีน้ำหนักเท่ากับ	5
เห็นด้วย	มีน้ำหนักเท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ	มีน้ำหนักเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	มีน้ำหนักเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีน้ำหนักเท่ากับ	1

3.2 การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยยึดเกณฑ์การประเมินของ Likert ดังนี้

$$\begin{aligned}
 & \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนขั้นที่แบ่ง}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ระดับทัศนคติ	คะแนนเฉลี่ย
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.21 - 5.00
เห็นด้วย	3.41 - 4.20
ไม่แน่ใจ	2.61 - 3.40
ไม่เห็นด้วย	1.81 - 2.60
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.80

4. การทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม ใช้สถิติ t - test และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่มใช้สถิติ One Way Analysis of Variance โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ $\alpha = 0.05$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว” ในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออมของคนวัยทำงาน ความสนใจของคนวัยทำงาน และทัศนคติของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งผู้ศึกษาได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมาประมวลผลแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน เป็นต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ร้อยละ แสดงดังตารางที่ 4.1 - 4.11

ส่วนที่ 2 สอบถามความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ร้อยละ แสดงดังตารางที่ 4.12 - 4.14

ส่วนที่ 3 สอบถามทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ด้านการตัดสินใจ ด้านผลตอบแทน ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงดังตารางที่ 4.15 - 4.19

ส่วนที่ 4 การพิสูจน์สมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงปริมาณ คือ ใช้สถิติค่าที และสถิติค่าความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ แสดงดังตารางที่ 4.20 - 4.28

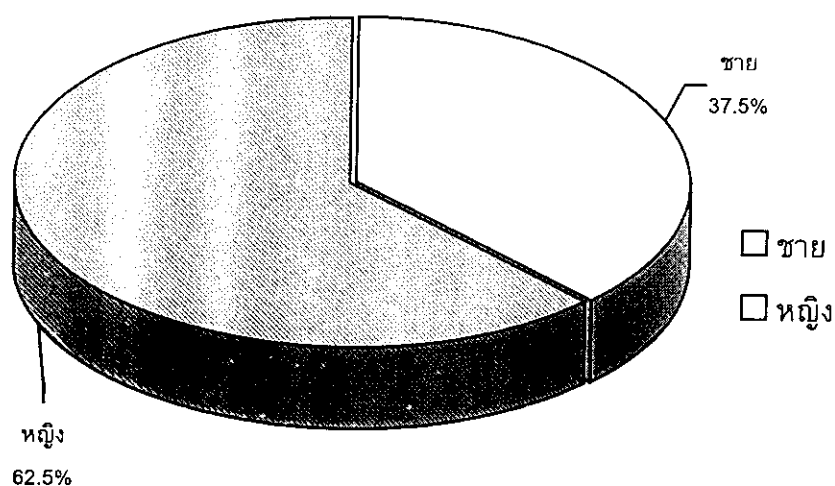
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลจากการรวบรวมแบบสอบถาม สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ที่ได้ตอบแบบสอบถาม โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยวิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ซึ่งจำแนกได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	150	37.50
หญิง	250	62.50
รวมทั้งหมด	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เพศที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ เพศหญิง จำนวน 250 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา ได้แก่ เพศชาย จำนวน 150 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.50

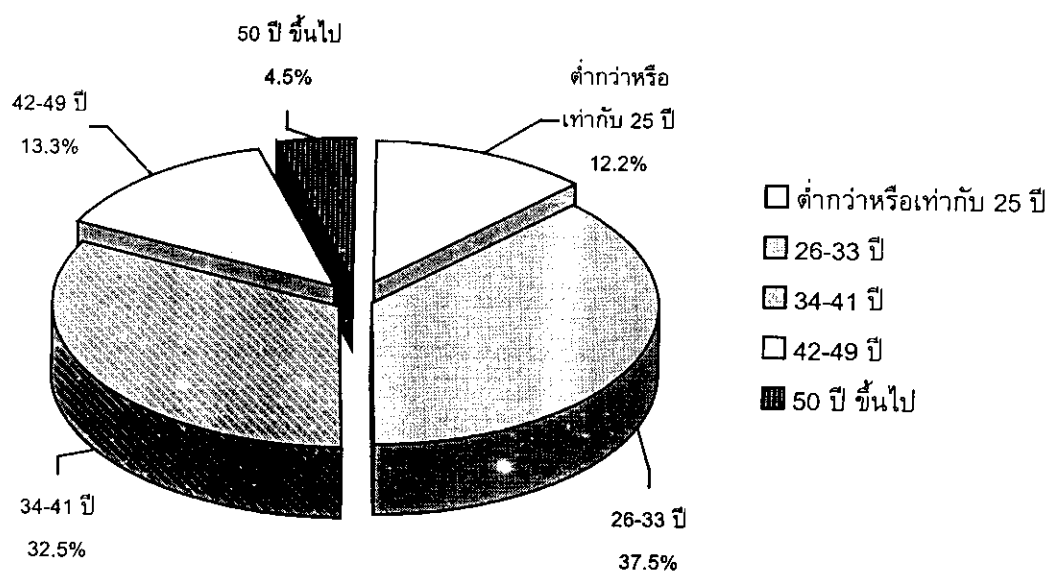

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	49	12.20
26 - 33 ปี	150	37.50
34 - 41 ปี	130	32.50
42 - 49 ปี	53	13.30
50 ปี ขึ้นไป	18	4.50
รวมทั้งหมด	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 26 - 33 ปี จำนวน 150 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา ได้แก่ อายุ 34 - 41 ปี จำนวน 130 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32.50 อายุ 42 - 49 ปี จำนวน 53 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.30 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี จำนวน 49 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 12.20 และ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 18 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 4.50

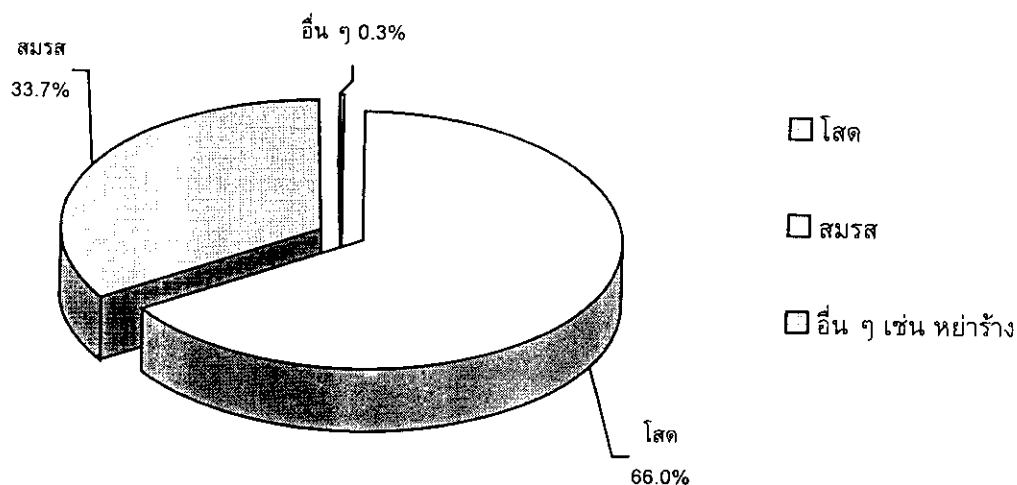

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	264	66.00
สมรส	135	33.70
อื่นๆ เช่น หย่าร้าง	1	0.30
รวมทั้งหมด	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 264 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา ได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวน 135 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.70 และ สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.30

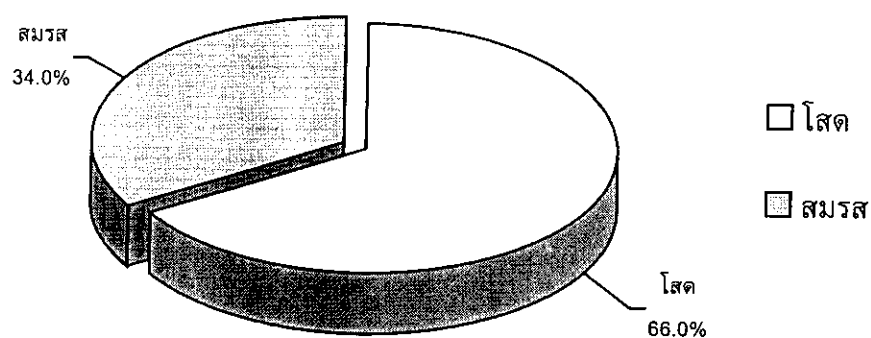

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	264	66.00
สมรส	136	34.00
รวมทั้งหมด	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง มีสถานภาพอื่น ๆ เพียง 1 ตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีสถานภาพหย่าร้าง จึงนำมารวมกับสถานภาพสมรส จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 264 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา ได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวน 136 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 34.00

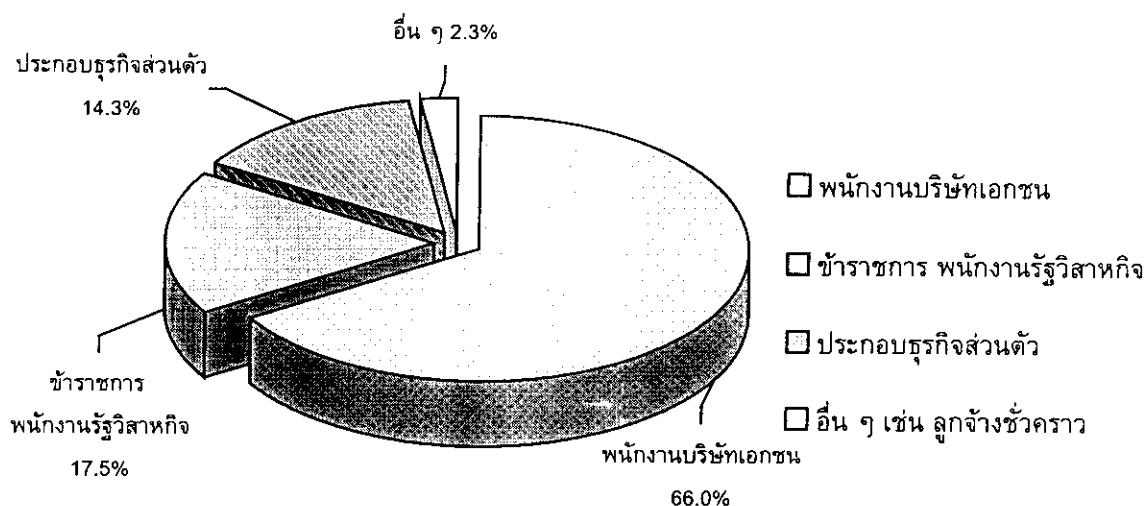

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	264	66.00
ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	70	17.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	57	14.20
อื่นๆ เช่น ลูกจ้างชั่วคราว	9	2.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 264 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา ได้แก่ อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 70 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.50 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 57 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 14.20 และอาชีพอื่นๆ เช่น ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.30

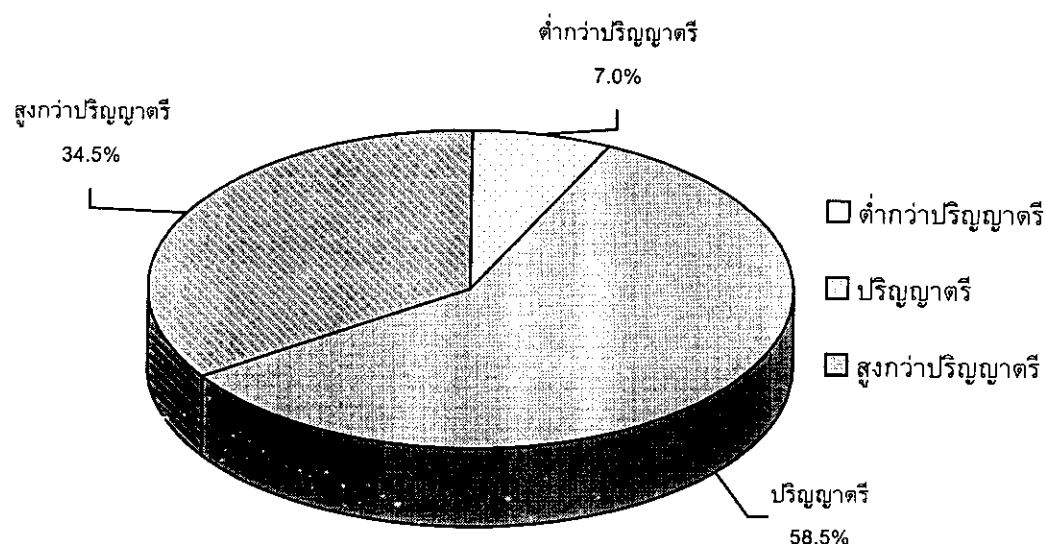

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	28	7.00
ปริญญาตรี	234	58.50
สูงกว่าปริญญาตรี	138	34.50
รวมทั้งหมด	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 234 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมา ได้แก่ มีการศึกษาในระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 138 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 34.50 และมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 28 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.00

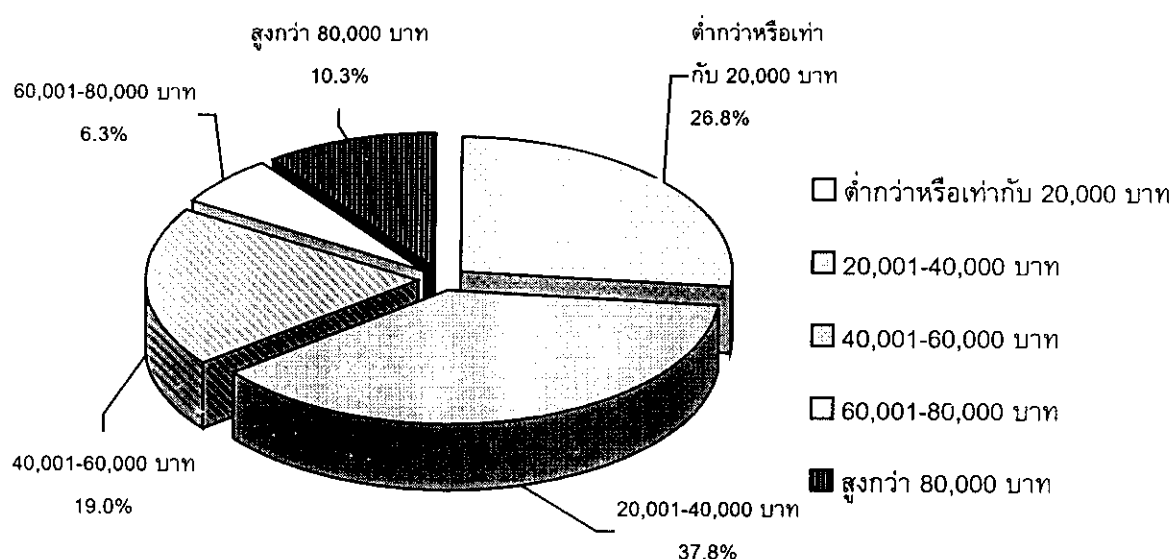

ภาพที่ 4.6 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	107	26.80
20,001 - 40,000 บาท	151	37.80
40,001 - 60,000 บาท	76	19.00
60,001 - 80,000 บาท	25	6.30
สูงกว่า 80,000 บาท	41	10.10
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้เฉลี่ย 20,001 - 40,000 บาท จำนวน 151 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.80 รองลงมา ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท จำนวน 107 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.80 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 - 60,000 บาท จำนวน 76 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สูงกว่า 80,000 บาท จำนวน 41 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.10 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,000 - 80,000 บาท จำนวน 25 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.30

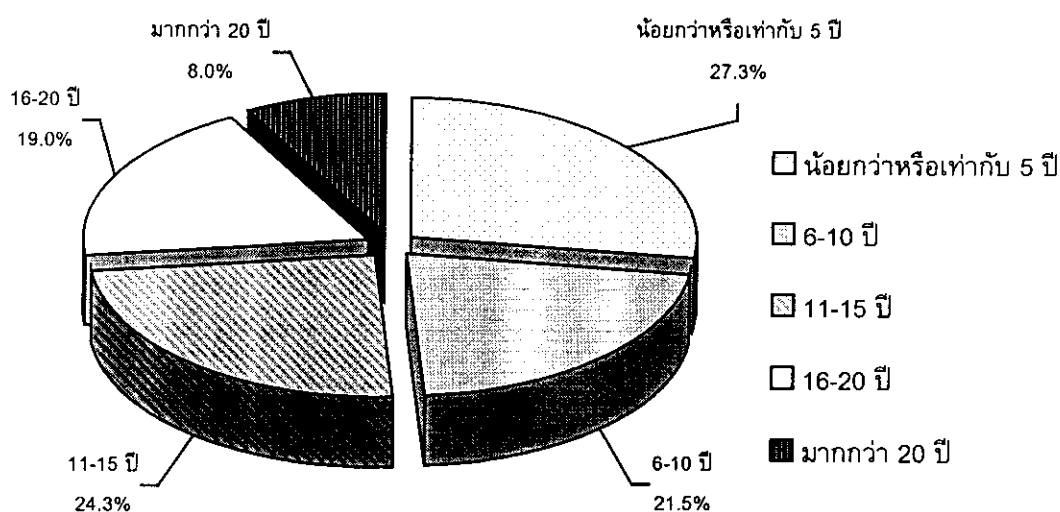

ภาพที่ 4.7 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	109	27.30
6 - 10 ปี	86	21.50
11 - 15 ปี	97	24.20
16 - 20 ปี	76	19.00
มากกว่า 20 ปี	32	8.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระยะเวลาในการทำงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี จำนวน 109 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 27.30 รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลาในการทำงาน 11 - 15 ปี จำนวน 97 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.20 ระยะเวลาในการทำงาน 6 - 10 ปี จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.50 ระยะเวลาในการทำงาน 16 - 20 ปี จำนวน 76 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.00 และระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 32 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.00

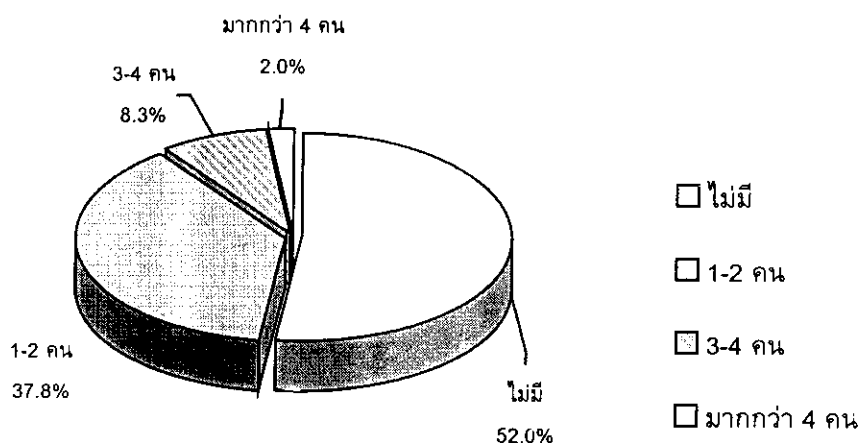

ภาพที่ 4.8 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ

จำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	208	52.00
1 - 2 คน	151	37.80
3 - 4 คน	33	8.20
มากกว่า 4 คน	8	2.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีผู้ที่อยู่ในอุปการะ จำนวน 208 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมา ได้แก่ มีจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ 1 - 2 คน จำนวน 151 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.80 มีจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ 3 - 4 คน จำนวน 33 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.20 และ มีจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะมากกว่า 4 คน จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.00

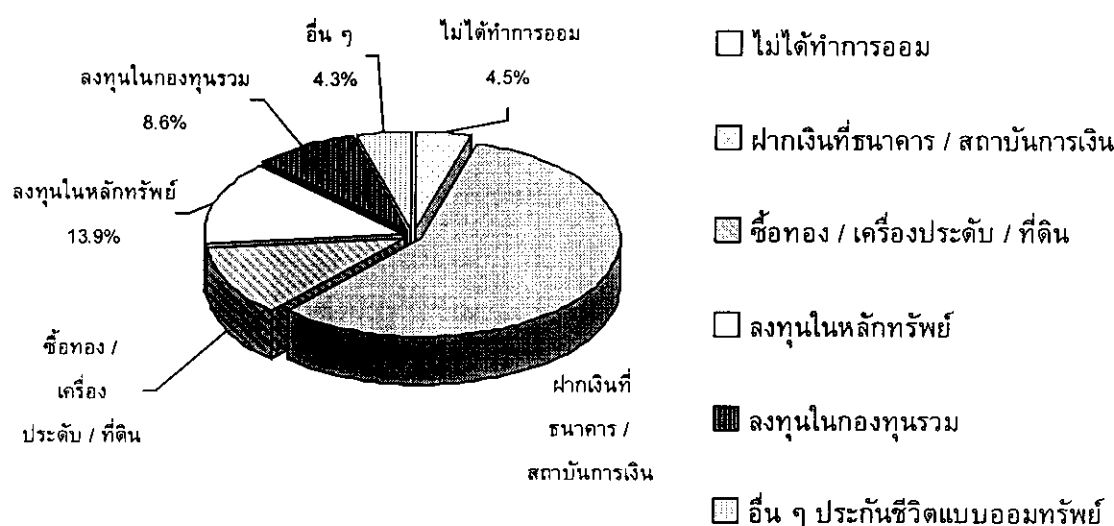
ภาพที่ 4.9 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการออมทรัพย์

วิธีการออมทรัพย์	จำนวนคำตอบ	ร้อยละ
ฝากเงินที่ธนาคาร/สถาบันการเงิน	359	57.30
ลงทุนในหลักทรัพย์	87	13.90
ซื้อทอง/เครื่องประดับ/ที่ดิน	72	11.40
ลงทุนในกองทุนรวม	54	8.60
ไม่ได้ทำการออม	28	4.50
อื่นๆ เช่น ประกันชีวิตแบบออมทรัพย์	27	4.30
รวม	627	100.00

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง เลือกตอบทั้งหมด 627 คำตอบ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการออมโดยการฝากเงินที่ธนาคารหรือสถาบันการเงิน จำนวน 359 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมา ได้แก่ การออมโดยวิธีลงทุนในหลักทรัพย์ จำนวน 87 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 13.90 การออมโดยวิธีซื้อทอง เครื่องประดับ ที่ดิน จำนวน 72 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.40 การออมโดยวิธีลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 54 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 8.60 ไม่ได้ทำการออม จำนวน 28 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.50 และ และการออมด้วยวิธีอื่นๆ เช่น ประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ จำนวน 27 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.30

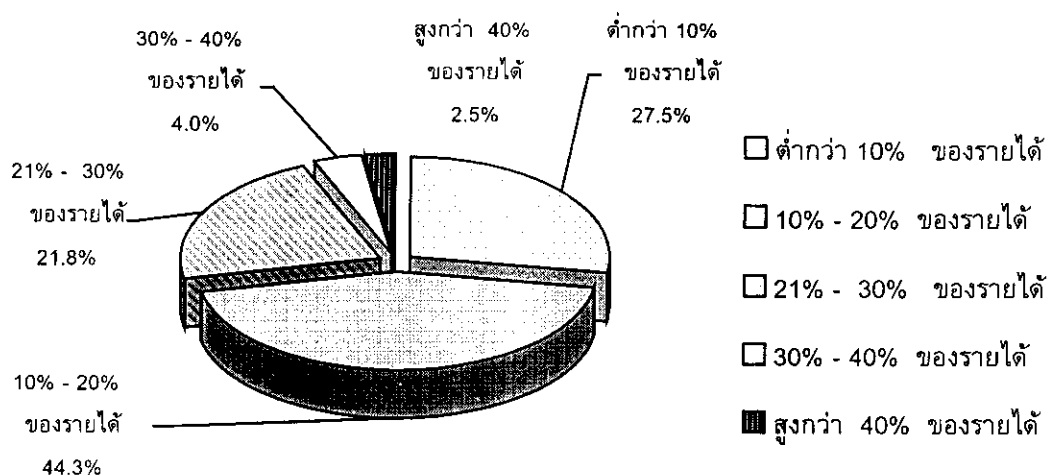

ภาพที่ 4.10 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการออมทรัพย์

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน

รายได้ที่จัดสรร	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10% ของรายได้	110	27.50
10% - 20% ของรายได้	177	44.30
21% - 30% ของรายได้	87	21.70
30% - 40% ของรายได้	16	4.00
สูงกว่า 40% ของรายได้	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่รายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน 10% - 20% ของรายได้ จำนวน 177 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 44.30 รองลงมา ได้แก่ รายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน ต่ำกว่า 10% ของรายได้ จำนวน 110 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 27.50 รายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน 21% - 30% ของรายได้ จำนวน 87 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.70 รายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน 30% - 40% ของรายได้ จำนวน 16 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.00 และรายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุนสูงกว่า 40% ของรายได้ จำนวน 10 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.50

ภาพที่ 4.11 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้
ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุน

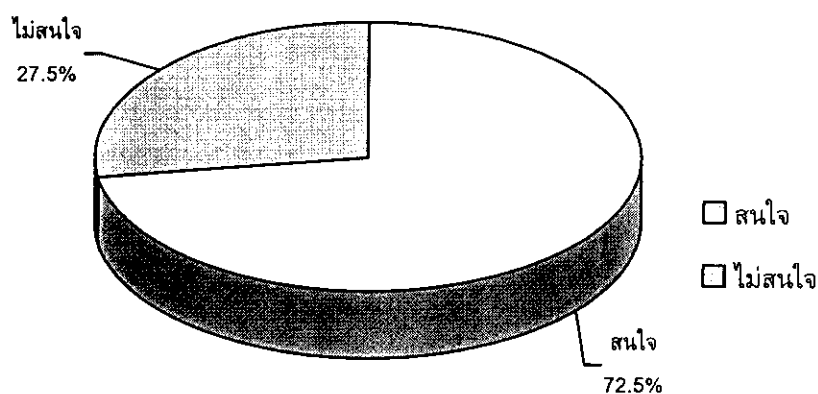
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มี ต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยการที่ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความสนใจในกองทุนที่สามารถนำมูลค่าที่ลงทุนในแต่ละปีไปลดหย่อนภาษีได้

ความสนใจในกองทุน	จำนวน	ร้อยละ
สนใจ	290	72.50
ไม่สนใจ	110	27.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่แล้วมีความสนใจในกองทุนที่สามารถนำมูลค่าที่ลงทุนในแต่ละปีไปลดหย่อนภาษีได้ จำนวน 290 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 72.50 และส่วนน้อยที่ไม่สนใจ จำนวน 110 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 27.50

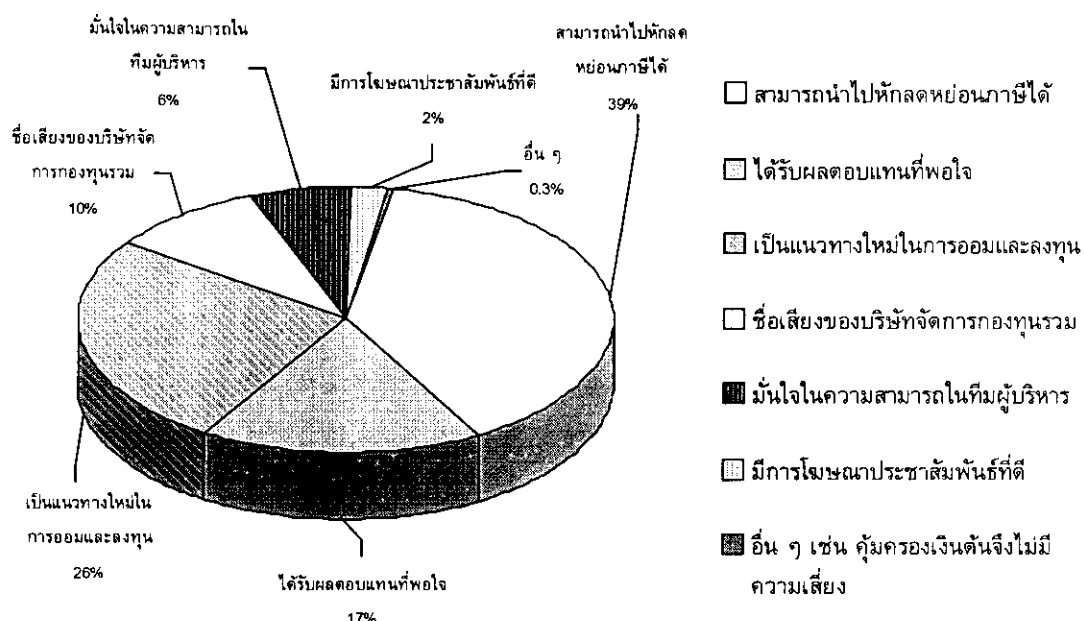
ภาพที่ 4.12 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความสนใจ
ในกองทุนที่สามารถนำมูลค่าที่ลงทุนในแต่ละปีไปลดหย่อนภาษีได้

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามสาเหตุที่ให้ความสนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

สาเหตุที่ให้ความสนใจ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้	249	38.80
เป็นแนวทางใหม่ในการออมและลงทุน	166	25.90
ได้รับผลตอบแทนที่พอใจ	110	17.20
ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนรวม	61	9.50
มั่นใจในความสามารถในทีมผู้บริหาร	39	6.10
มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดี	14	2.20
อื่นๆ เช่น คุ่มครองเงินต้นจึงไม่มีความเสี่ยง	2	0.30
รวม	641	100.00

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.13 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่สนใจลงทุน 290 ตัวอย่าง เลือกตอบจำนวน 641 คำตอบ โดยส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ให้ความสนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจาก สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ จำนวน 249 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 38.80 รองลงมา ได้แก่ เป็นแนวทางใหม่ในการออมและลงทุน จำนวน 166 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 25.90 ได้รับผลตอบแทนที่พอใจ จำนวน 110 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 17.20 ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนรวม จำนวน 61 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.50 มั่นใจในความสามารถในทีมผู้บริหาร จำนวน 39 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.10 มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดี จำนวน 14 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 2.20 และส่วนน้อยเป็นสาเหตุอื่นๆ เช่น คุ่มครองเงินต้นจึงไม่มีความเสี่ยง จำนวน 2 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 0.30

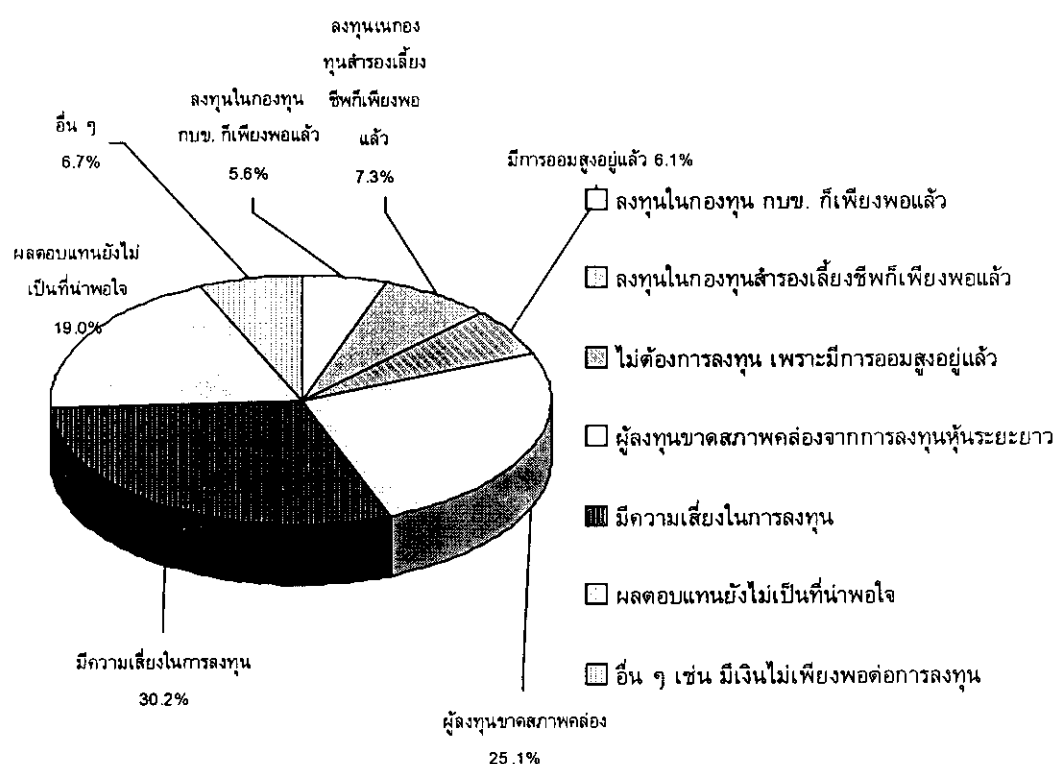
ภาพที่ 4.13 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามสาเหตุที่ให้ความสนใจกองทุนรวม
หุ้นระยะยาว

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามสาเหตุที่ไม่ให้ความสนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

สาเหตุที่ไม่ให้ความสนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
มีความเสี่ยงในการลงทุน	54	30.20
ผู้ลงทุนขาดสภาพคล่องเนื่องจากการลงทุนระยะยาว	45	25.10
ผลตอบแทนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	34	19.00
ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพก็เพียงพอแล้ว	13	7.30
อื่นๆ เช่น มีเงินไม่เพียงพอต่อการลงทุน	12	6.70
ไม่ต้องการลงทุน เพราะมีการออมสูงอยู่แล้ว	11	6.10
ลงทุนในกองทุน กบข. ก็เพียงพอแล้ว	10	5.60
รวม	179	100.00

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.14 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่สนใจลงทุน 110 ตัวอย่าง เลือกตอบจำนวน 179 คำตอบ โดยส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ไม่สนใจลงทุนรวมหุ้นระยะยาวเนื่องจากมีความเสี่ยงในการลงทุน จำนวน 54 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 30.20 รองลงมา ได้แก่ ผู้ลงทุนขาดสภาพคล่องเนื่องจากการลงทุนระยะยาว จำนวน 45 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 25.10 ผลตอบแทนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 34 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.00 ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพก็เพียงพอแล้ว จำนวน 13 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.30 สาเหตุอื่นๆ เช่น มีเงินไม่เพียงพอต่อการลงทุน จำนวน 12 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.70 ไม่ต้องการลงทุน เพราะมีการออมสูงอยู่แล้ว จำนวน 11 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.10 และส่วนน้อยมีสาเหตุจากได้ลงทุนในกองทุน กบข. ก็เพียงพอแล้วจำนวน 10 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.60

ภาพที่ 4.14 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามสาเหตุที่ไม่ให้ความสนใจลงทุนรวมหุ้นระยะยาว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากแบบสอบถามโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยวิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านการตัดสินใจที่มีต่อการลงทุน

ลำดับที่	ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน ด้านการตัดสินใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
1	นโยบายการลงทุน หรือวัตถุประสงค์การลงทุน ของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจ	4.12	0.608	เห็นด้วย
2	ผลงานในอดีตของกองทุนมีผลต่อการตัดสินใจ ในการลงทุน	4.08	0.661	เห็นด้วย
3	ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตนเอง มีผู้บริหาร กองทุนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์	3.82	0.807	เห็นด้วย
4	คิดว่าการออมเงินในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น	3.57	0.796	เห็นด้วย
ด้านการตัดสินใจโดยรวม		3.90	0.500	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.15 พบว่า คนวัยทำงานมีทัศนคติต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย โดยทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นโยบายการลงทุน หรือวัตถุประสงค์การลงทุนของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รองลงมาได้แก่ผลงานในอดีตของกองทุนมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตนเอง มีผู้บริหารกองทุนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และคิดว่าการออมเงินในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านผลตอบแทนที่มีต่อการลงทุน

ลำดับที่	ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนด้านผลตอบแทน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับทัศนคติ
1	ความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF	4.40	0.627	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	นโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุน	4.15	0.648	เห็นด้วย
3	ความคาดหวังที่จะได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต	4.13	0.649	เห็นด้วย
4	อัตราค่าใช้จ่ายของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุน	4.04	0.635	เห็นด้วย
ด้านผลตอบแทนโดยรวม		4.18	0.481	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.16 พบว่า คนวัยทำงานมีทัศนคติด้านผลตอบแทนในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ นโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 รองลงมา ได้แก่ ความคาดหวังที่จะได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และอัตราค่าใช้จ่ายของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านจุดมุ่งหมายที่มีต่อการลงทุน

ลำดับที่	ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนด้านจุดมุ่งหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับทัศนคติ
1	เพื่อหาผลตอบแทนจากการลงทุน	4.26	0.587	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	เพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ	4.20	0.894	เห็นด้วย
3	เพื่อซื้อทรัพย์สินในอนาคต เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ ฯลฯ	3.92	0.871	เห็นด้วย
4	เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรหลาน	3.79	0.887	เห็นด้วย
ด้านจุดมุ่งหมายโดยรวม		4.04	0.615	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คนวัยทำงานมีทัศนคติด้านจุดมุ่งหมายในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การหาผลตอบแทนจากการลงทุน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมา ได้แก่ เพื่อซื้อทรัพย์สินในอนาคต เช่น บ้าน ที่ดิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรหลานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติด้านภาพลักษณ์ที่มีต่อการลงทุน

ลำดับที่	ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนด้านภาพลักษณ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับทัศนคติ
1	มั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของ บริษัทจัดการกองทุนรวม	4.03	0.729	เห็นด้วย
2	เชื่อว่าผู้บริหารกองทุนรวมเป็นมืออาชีพ	4.01	0.744	เห็นด้วย
3	มั่นใจว่าบริษัทจัดการกองทุนรวม จะนำเงินไป ลงทุนถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.00	0.720	เห็นด้วย
4	มั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของ สถาบันการเงินที่ขายหน่วยลงทุน	3.98	0.782	เห็นด้วย
ด้านภาพลักษณ์โดยรวม		4.01	0.643	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.18 พบว่า คนวัยทำงานมีทัศนคติด้านภาพลักษณ์ในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย โดยทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนรวม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 รองลงมา คือ ความเชื่อว่าผู้บริหารกองทุนรวมเป็นมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 มั่นใจว่าบริษัทจัดการกองทุนรวมจะนำเงินไปลงทุนถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และมั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินที่ขายหน่วยลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติรายด้านที่มีต่อการลงทุน

ลำดับที่	ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนโดยรวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับระดับทัศนคติ
1	ด้านผลตอบแทนโดยรวม	4.18	0.481	เห็นด้วย
2	ด้านจุดมุ่งหมายโดยรวม	4.04	0.615	เห็นด้วย
3	ด้านภาพลักษณ์โดยรวม	4.01	0.643	เห็นด้วย
4	ด้านการตัดสินใจโดยรวม	3.90	0.500	เห็นด้วย
ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนทั้งหมด		4.03	0.414	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.19 พบว่า คนวัยทำงานมีทัศนคติในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทั้งหมดอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผลตอบแทนโดยรวม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมา คือ ด้านจุดมุ่งหมายโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ด้านภาพลักษณ์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และด้านการตัดสินใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษา “ทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว” ครั้งนี้ โดยการ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ ค่าที และสถิติค่าความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95 โดยมีสมมติฐาน ในการศึกษา ดังนี้

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

สมมติฐาน 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติ ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามเพศ

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	ชาย	114	3.88	0.517	0.457	0.648
	หญิง	176	3.91	0.490		
ด้านผลตอบแทน	ชาย	114	4.13	0.483	1.347	0.179
	หญิง	176	4.21	0.479		
ด้านจุดมุ่งหมาย	ชาย	114	3.96	0.670	1.817	0.070
	หญิง	176	4.1	0.573		
ด้านภาพลักษณ์	ชาย	114	3.98	0.629	0.455	0.649
	หญิง	176	4.02	0.653		
ภาพรวม	ชาย	114	3.99	0.439	1.380	0.169
	หญิง	176	4.06	0.396		

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.20 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามเพศ ทุกด้านมีค่า Sig มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_1 และยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปผลได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐาน 2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามอายุ

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.298	4	0.074	0.295	0.881
	ภายในกลุ่ม	71.951	285	0.252		
	รวม	72.249	289			
2. ด้านผลตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	0.760	4	0.190	0.818	0.515
	ภายในกลุ่ม	66.236	285	0.232		
	รวม	66.996	289			
3. ด้านจุดมุ่งหมาย	ระหว่างกลุ่ม	2.392	4	0.598	1.593	0.176
	ภายในกลุ่ม	106.985	285	0.375		
	รวม	109.377	289			
4. ด้านภาพลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	1.032	4	0.258	0.621	0.648
	ภายในกลุ่ม	118.395	285	0.415		
	รวม	119.427	289			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.345	4	0.086	0.499	0.736
	ภายในกลุ่ม	49.281	285	0.173		
	รวม	49.627	289			

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.21 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในทุกด้าน จำแนกตามอายุ มีค่า Sig มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_1 และยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปผลได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐาน 3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัว มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัว มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัว มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน	สถานภาพครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	โสด	191	3.88	0.499	-1.008	0.314
	สมรส	99	3.94	0.501		
ด้านผลตอบแทน	โสด	191	4.13	0.462	-2.353*	0.019
	สมรส	99	4.27	0.506		
ด้านจุดมุ่งหมาย	โสด	191	3.98	0.616	-2.363*	0.019
	สมรส	99	4.16	0.599		
ด้านภาพลักษณ์	โสด	191	3.97	0.660	-1.283	0.201
	สมรส	99	4.07	0.605		
ภาพรวม	โสด	191	3.99	0.413	-2.368*	0.019
	สมรส	99	4.11	0.407		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.22 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว ด้านผลตอบแทน ด้านจุดมุ่งหมาย และในภาพรวม มีค่า Sig เท่ากันหมดทุกด้าน ที่ระดับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 สรุปผลได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัว มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ด้านผลตอบแทน ด้านจุดมุ่งหมาย และในภาพรวม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐาน 4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.941	3	0.314	1.257	0.289
	ภายในกลุ่ม	71.309	286	0.249		
	รวม	72.249	289			
ด้านผลตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	1.655	3	0.552	2.415	0.067
	ภายในกลุ่ม	65.341	286	0.228		
	รวม	66.996	289			
ด้านจุดมุ่งหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3.432	3	1.144	3.088*	0.028
	ภายในกลุ่ม	105.945	286	0.370		
	รวม	109.377	289			
ด้านภาพลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	4.087	3	1.362	3.378*	0.019
	ภายในกลุ่ม	115.340	286	0.403		
	รวม	119.427	289			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.767	3	0.589	3.520*	0.016
	ภายในกลุ่ม	47.860	286	0.167		
	รวม	49.627	289			

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.23 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามอาชีพ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านภาพลักษณ์ และในภาพรวม มีค่า Sig ที่ระดับ 0.028 0.019 และ 0.016 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 สรุปผลได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านภาพลักษณ์ และในภาพรวม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในขณะที่ด้านการตัดสินใจและด้านผลตอบแทนที่มีค่า Sig มากกว่า 0.229 จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยการทดสอบเชฟเฟ ของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ด้านภาพลักษณ์ของคนวัยทำงาน จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว		พนักงานบริษัท เอกชน	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ
ด้านภาพลักษณ์	ค่าเฉลี่ย	3.97	3.93	4.32	4.00
พนักงานบริษัทเอกชน	3.97		0.031 (0.993)	-0.353* (0.026)	-0.034 (0.999)
ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.93			-.0385 (0.062)	-0.065 (0.995)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.32				0.319 (0.647)
อื่นๆ	4.00				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.24 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ด้านภาพลักษณ์ของคนวัยทำงานแตกต่างกัน โดยมีค่า Sig ที่ระดับ 0.026 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 หมายความว่า พนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.353 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยการทดสอบเชฟเฟ ของภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว		พนักงาน บริษัทเอกชน	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ
ภาพรวมทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	4.01	3.98	4.23	4.09
พนักงานบริษัทเอกชน	4.01		0.024 (0.988)	-0.229* (0.024)	-0.088 (0.948)
ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.98			-0.253 (0.054)	-0.113 (0.915)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.23				0.141 (0.856)
อื่นๆ	4.09				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.25 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อภาพรวมของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของคนวัยทำงานแตกต่างกัน โดยมีค่า Sig ที่ระดับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 หมายความว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.229 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐาน 5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.750	2	0.375	1.506	0.224
	ภายในกลุ่ม	71.499	287	0.249		
	รวม	72.249	289			
ด้านผลตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	0.303	2	0.151	0.651	0.522
	ภายในกลุ่ม	66.693	287	0.232		
	รวม	66.996	289			
ด้านจุดมุ่งหมาย	ระหว่างกลุ่ม	1.701	2	0.850	2.267	0.106
	ภายในกลุ่ม	107.676	287	0.375		
	รวม	109.377	289			
ด้านภาพลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	1.309	2	0.655	1.591	0.206
	ภายในกลุ่ม	118.118	287	0.412		
	รวม	119.427	289			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.421	2	0.210	1.227	0.295
	ภายในกลุ่ม	49.206	287	0.171		
	รวม	49.627	289			

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.26 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_1 และยอมรับสมมติฐาน H_0 สรุปผลได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐาน 6 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามรายได้

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ด้านการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	1.737	4	0.434	1.756	0.138
	ภายในกลุ่ม	70.512	285	0.247		
	รวม	72.249	289			
2. ด้านผลตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	1.179	4	0.295	1.277	0.279
	ภายในกลุ่ม	65.816	285	0.231		
	รวม	66.996	289			
3. ด้านจุดมุ่งหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3.779	4	0.945	2.550*	0.040
	ภายในกลุ่ม	105.598	285	0.371		
	รวม	109.377	289			
4. ด้านภาพลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	8.815	4	2.204	5.678**	0.000
	ภายในกลุ่ม	110.612	285	0.388		
	รวม	119.427	289			
ทัศนคติ	ระหว่างกลุ่ม	1.846	4	0.461	2.752*	0.028
	ภายในกลุ่ม	47.781	285	0.168		
	รวม	49.627	289			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.27 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน จำแนกตามรายได้ ด้านภาพลักษณ์ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.01 ส่วนในด้านจุดมุ่งหมาย และในภาพรวม มีค่า Sig ที่ระดับ 0.040 และ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 สรุปผลได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ด้านภาพลักษณ์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานด้านจุดมุ่งหมาย และในภาพรวม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยการทดสอบเชฟเฟ ของทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ด้านภาพลักษณ์ของคนวัยทำงาน จำแนกตามรายได้

ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	20,001 - 40,000 บาท	40,001 - 60,000 บาท	60,001 - 80,000 บาท	สูงกว่า 80,000 บาท
ด้านภาพลักษณ์	ค่าเฉลี่ย	3.86	3.87	4.20	4.00	4.30
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	3.86		-0.011 (1.000)	-0.337* (0.050)	-0.137 (0.932)	-0.438* (0.015)
20,001 - 40,000 บาท	3.87			-0.326* (0.041)	-0.126 (0.943)	-0.0428* (0.012)
40,001 - 60,000 บาท	4.20				0.200 (0.788)	-0.101 (0.960)
60,001 - 80,000 บาท	4.00					-0.301 (0.497)
สูงกว่า 80,000 บาท	4.30					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ซึ่งผลของการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.28 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวด้านภาพลักษณ์ของคนวัยทำงานแตกต่างกัน ดังนี้ คือ

ค่า Sig ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเท่ากับระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 หมายความว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้ 40,000 - 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.337

ค่า Sig ที่ระดับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด คือ 0.05 หมายความว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 80,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.438

ค่า Sig ที่ระดับ 0.41 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 หมายความว่า ผู้ที่มีรายได้ 20,000 - 40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้ 40,000 - 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.326

ค่า Sig ที่ระดับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 หมายความว่า ผู้ที่มีรายได้ 20,000 - 40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้ สูงกว่า 80,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.428

ส่วนค่าเฉลี่ยอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา "ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออม ความสนใจ และทัศนคติของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

โดยทำการศึกษากับคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พื้นที่ย่านสีลม และเขตพื้นที่ย่านสาทร ที่มีอายุระหว่าง 25 - 55 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าคู่กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติอ้างอิง คือ ค่าที และค่าความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.50 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 26 - 33 ปี ร้อยละ 37.50 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 66.00 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 66.00 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 58.50 มีรายได้เฉลี่ย 20,001 - 40,000 บาท ร้อยละ 37.80 มีระยะเวลาในการทำงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี ร้อยละ 27.30 เป็นผู้ที่ไม่มีผู้ที่อยู่ในการอุปการะ ร้อยละ 52.00 ใช้วิธีการออมโดยการฝากเงินที่ธนาคารหรือสถาบันการเงิน ร้อยละ 57.30 และรายได้ที่จัดสรรเพื่อการออมและหรือลงทุนเป็น 10% - 20% ของรายได้ ร้อยละ 44.30

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง พบว่า คนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ส่วนใหญ่ มีความสนใจต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ร้อยละ 72.50 และสาเหตุที่สนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ ร้อยละ 38.80 และคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร มีร้อยละ 25.50 โดยส่วนใหญ่ไม่สนใจกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจาก มีความเสี่ยงในการลงทุน ร้อยละ 30.20

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

1. ด้านผลตอบแทน

คนวัยทำงานมีทัศนคติโดยรวมด้านผลตอบแทนในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .481 แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้ออื่นๆ ก็อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ เห็นด้วยต่อ นโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.627 และ 0.648 ตามลำดับ

2. ด้านจุดมุ่งหมาย

คนวัยทำงานมีทัศนคติโดยรวมด้านจุดมุ่งหมายในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.615 แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การหาผลตอบแทนจากการลงทุน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ เห็นด้วยต่อ การใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.587 และ 0.894 ตามลำดับ

3. ด้านภาพลักษณ์

คนวัยทำงานมีทัศนคติโดยรวมด้านภาพลักษณ์ในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.643 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย โดยอันดับหนึ่งเห็นด้วยในข้อ มั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนรวม รองลงมาคือ เห็นด้วยต่อ ความเชื่อว่าผู้บริหารกองทุนรวมเป็นมืออาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.729 และ 0.744 ตามลำดับ

4. ด้านการตัดสินใจ

คนวัยทำงานมีทัศนคติโดยรวมต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.500 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย โดยอันดับหนึ่งเห็นด้วยในข้อ นโยบายการลงทุน หรือวัตถุประสงค์การลงทุนของกองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจ รองลงมาคือ เห็นด้วยต่อผลงานในอดีตของกองทุนมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.608 และ 0.661 ตามลำดับ

5. ทัศนคติที่มีต่อการลงทุนทั้งหมด

คนวัยทำงานมีทัศนคติทั้งหมดในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.414 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย โดยอันดับหนึ่งเห็นด้วยในด้านผลตอบแทน รองลงมาคือ เห็นด้วยในด้านจุดมุ่งหมาย ด้านภาพลักษณ์ และด้านการตัดสินใจซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18, 4.04, 4.01 และ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.481, 0.615, 0.643 และ 0.500 ตามลำดับ

ข้อสังเกต คือ คนวัยทำงานเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านการตัดสินใจ คือ ข้อที่คิดว่าการออมเงินในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น มีค่าเฉลี่ยเพียง 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.796 ถึงแม้ยังอยู่ในระดับเห็นด้วยกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวก็ตาม แต่ต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขให้นักลงทุนมีทัศนคติที่ดีขึ้นในข้อนี้ต่อไป

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

1. ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ของคนวัยทำงาน ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

2. ด้านสถานภาพครอบครัวของคนวัยทำงาน มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในภาพรวม ด้านผลตอบแทน และด้านจุดมุ่งหมาย แตกต่างกัน

3. ด้านอาชีพของคนวัยทำงาน มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในภาพรวม ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ แตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะมีทัศนคติต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในภาพรวม และด้านภาพลักษณ์ แตกต่างจากผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

4. ด้านรายได้ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในภาพรวม ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ แตกต่างกัน และจากการ

เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท จะมีทัศนคติต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวด้านภาพลักษณ์ แตกต่างจากผู้ที่มีรายได้ 40,001 - 60,000 บาท และผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 80,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้ 20,001 - 40,000 บาท จะมีทัศนคติต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวด้านภาพลักษณ์ แตกต่างจากผู้ที่มีรายได้ 40,001 - 60,000 บาท และผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 80,000 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

ผลสรุปในการศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทั้งภาพรวมทั้งหมด และภาพรวมในแต่ละด้านต่างก็เห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทั้งสิ้น แต่หากพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนวัยทำงานจะเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับ 2 ข้อคือ ด้านของผลตอบแทน ในข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมลงมาจะอยู่ในด้านของจุดมุ่งหมาย คือข้อเพื่อหาผลตอบแทนจากการลงทุน นอกจากนี้ในทุกข้อกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทั้งสิ้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านตัดสินใจ คือข้อที่คิดว่าการออมเงินในรูปของกองทุนมีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น แต่ก็ยังอยู่ในระดับเห็นด้วยกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

เมื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนของ เพชร (2544 : 1 - 8) พบว่า การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการลงทุนทางอ้อม โดยต้องการได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง และความพอใจในด้านภาษี โดยการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากรายได้ที่ได้จากหลักทรัพย์ที่ลงทุน โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล แต่จะได้รายได้ในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกันกับผลการศึกษา

จากผลการศึกษาในด้านการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ส่วนใหญ่แล้วสถานภาพครอบครัวอาชีพ รายได้ของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร จะมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวภาพรวมแตกต่างกัน แต่ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

เมื่อเปรียบเทียบแนวคิดของ ประสาท หลักศิลา (2521 : 72) ซึ่งกล่าวว่า ความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งคุณสมบัติประจำบางอย่าง ได้แก่ พื้นความรู้ประสบการณ์ในการทำงาน และการติดต่อระหว่างบุคคล และกลุ่มที่มีความคิดเห็น

ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการทางสังคมได้รับการศึกษาเป็นเวลาหลายปี จะเป็นรากฐานก่อให้เกิดความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ และแนวคิดของ Foster (อ้างถึงในอัชฎา ทรงพิพัฒน์. 2542 : 9) ได้กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุจากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากประสบการณ์ตรง และประสบการณ์ทางอ้อม และเมื่อเทียบกับแนวคิดของ บุญธรรม คำพ้อ (อ้างถึงใน อัชฎา ทรงพิพัฒน์. 2542 : 10) สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับผู้สมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำตัวบางอย่าง พื้นความรู้ประสบการณ์ในการทำงานและการติดต่อระหว่างบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการทางสังคมที่ได้รับการศึกษาเป็นเวลาหลายปี จะเป็นฐานก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสังคมหนึ่งสังคมใดโดยเฉพาะซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาข้อ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ และระดับการศึกษาของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร เนื่องจากไม่มีผลทำให้ทัศนคติในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างกัน

หากเปรียบเทียบกับการศึกษาของ ดารณี สว่างรุ่งรัมย์ (2545) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานรัฐวิสาหกิจ ภาครัฐศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ในช่วง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2543 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากกองทุน ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อายุ อายุการทำงาน ตำแหน่งงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การได้รับข่าวสารจากกองทุน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน มีความสัมพันธ์กับอัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาสอดคล้องกันเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลด้าน สถานภาพครอบครัว และรายได้ แต่ไม่สอดคล้องในเรื่องอาชีพ อายุ และระดับการศึกษา เนื่องการศึกษาของ ดารณี สว่างรุ่งรัมย์ (2545) เป็นการศึกษาเฉพาะเจาะจงกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเดียวกันคือพนักงานการบินไทย จึงทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกัน ส่วนความแตกต่างด้านอื่นอาจเป็นผลมาจากความแตกต่างในด้านผลตอบแทนและความเสี่ยงของ 2 กองทุนซึ่งไม่เหมือนกัน ตลอดจนกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาแตกต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ครั้งนี้ แม้จะพบว่าคนวัยทำงานส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแล้วก็ตาม แต่ผลการศึกษาที่มาจากกลุ่มตัวอย่างเพียง 400

ตัวอย่างเท่านั้น เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และระยะเวลาการศึกษา ในทางปฏิบัติก็ยังมี นักลงทุนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาว ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเสนอแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ให้นักลงทุนเกิดความสนใจ และหันมาลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากขึ้น และนักลงทุนเดิมที่มีการลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาวอยู่แล้ว สามารถบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1. บริษัทจัดการกองทุน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีบริการสอบถาม ข้อมูลและตอบปัญหาเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในลักษณะของ Call Center เพื่อ ความรวดเร็วในการให้บริการ และเป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนที่สนใจ จะได้รับทราบข้อมูล เกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพียงพอ เพื่อเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกลงทุนให้ตรง ความต้องการในด้านความเสี่ยงและผลตอบแทนสำหรับนักลงทุนแต่ละรายได้ดีขึ้น

2. หน่วยงานของรัฐควรมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการเงินและการลงทุน โดยจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้และเอกสารเกี่ยวกับการลงทุน โดยจัดให้สถาบันการเงินต่างๆ เข้าร่วมในการเสนอบริการข้อมูลการลงทุน โดยตรงกับนักลงทุน ให้คำแนะนำในเรื่องของการลงทุน เพื่อเป็นข้อมูลแก่นักลงทุนหน้าใหม่ในการตัดสินใจเลือกลงทุน หรือนักลงทุนเดิมที่ต้องการข้อมูล ที่จะเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการ port การลงทุน ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทน สูงสุดภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เช่น งานมหกรรมการเงินและเทคโนโลยีทางการเงิน Money Expo 2004

3. ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างยังมีความสับสนระหว่าง กองทุน LTF กับกองทุน RMF เพื่อให้ผู้ลงทุนได้ตัดสินใจเลือกกองทุนได้อย่างเหมาะสม บริษัทจัดการกองทุน ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ที่เข้าถึงนักลงทุนได้เป็นจำนวนมาก เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของทั้งสองกองทุน โดยเฉพาะในด้านวัตถุประสงค์ ซึ่งกองทุน LTF นั้น จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนการเพิ่มน้ำหนักสัดส่วนนักลงทุนสถาบันในตลาด หลักทรัพย์ในระยะยาวเพิ่มมากขึ้น ผลของการมีนักลงทุนสถาบันที่ลงทุนระยะยาวนั้นจะช่วยให้ ตลาดมีเสถียรภาพ ในขณะที่กองทุนรวม RMF จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนออมเงินอย่าง สม่าเสมอ และระยะยาว สำหรับไว้ใช้ในยามเกษียณ

4. จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยในการลงทุน ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังนั้น บริษัทจัดการกองทุน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการ เพิ่มการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยมุ่งเน้นถึงจุดเด่นในการลงทุนในกองทุนชนิดนี้ โดยเฉพาะ ในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดี กับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในระดับที่สูงที่สุด จึงเป็นจุดแข็งของกองทุนที่จะใช้ในการส่งเสริมการ ลงทุน โดยชี้ให้นักลงทุนเห็นว่าหากปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนแล้ว จะได้รับสิทธิประโยชน์ทาง ภาษีถึง 2 ทาง ทางแรกคือเงินลงทุนนำไปลดหย่อนภาษีได้ตามที่ลงทุนจริงไม่เกิน 15% ของ รายได้ และสูงสุดไม่เกิน 300,000 บาท และทางที่สอง กำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไม่ต้อง

นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษี เพื่อเป็นข้อมูลกับนักลงทุนหน้าใหม่ที่จะหันมาลงทุนในกองทุนรวมชนิดนี้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักลงทุนเองตลอดจนช่วยให้ตลาดทุนโดยรวมมีเสถียรภาพ

5. จากการเปรียบเทียบทัศนคติของคนวัยทำงาน ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำ มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้สูง ดังนั้น บริษัทจัดการกองทุนรวม ควรกำหนดกลยุทธ์ให้สอดคล้องในแต่ละกลุ่มรายได้ สำหรับผู้มีรายได้ต่ำ บริษัทควรจะมุ่งเน้นการให้ข้อมูลที่แจ้งให้เห็นว่าไม่จำเป็นต้องลงทุนสูง แต่เป็นการลงทุนอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี เปรียบเสมือนเงินที่ออมไว้ แต่สำหรับผู้ที่มีรายได้สูงนั้นบริษัทควรเน้นย้ำสิทธิประโยชน์ด้านภาษี และเพื่อเป็นการจูงใจผู้ลงทุนตัดสินใจลงทุนครบตามที่กำหนด บริษัทควรมีการมอบของสมนาคุณแก่ผู้ลงทุน เช่น บัตรกำนัลห้างสรรพสินค้า บัตรเติมน้ำมัน เป็นต้น

6. จากการเปรียบเทียบทัศนคติของคนวัยทำงาน ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ พบว่าผู้มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่ำกว่าผู้ที่สมรสแล้ว เนื่องจากผู้ลงทุนที่มีสถานภาพโสด ไม่ต้องคำนึงถึงความมั่นคงในอนาคตมากนัก เป็นกลุ่มที่ต้องการผลตอบแทนสูง และพร้อมยอมรับความเสี่ยงสูงตามไปด้วย จัดเป็นผู้ลงทุนประเภท Aggressive ซึ่งชอบที่จะลงทุนในระยะสั้นและได้รับผลตอบแทนสูงมากกว่า จึงต้องส่งเสริมการลงทุนโดยเน้นย้ำถึงการได้มาอย่างแน่นอนซึ่งสิทธิประโยชน์ทางภาษี เทียบกับการฝากเงินไว้ 5 ปีปฏิทิน โดยประมาณระยะเวลาเพียง 3 ปี 2 วัน สำหรับผู้ที่มีสถานภาพสมรสแล้ว จะเน้นความมั่นคงของครอบครัวเป็นหลัก จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงน้อยผลตอบแทนพอควร จัดเป็นผู้ลงทุนประเภท Conservative ซึ่งชอบที่จะลงทุนระยะยาว เพื่อเป็นหลักประกันของครอบครัว ดังนั้น บริษัทควรเจาะกลุ่มผู้ลงทุนกลุ่มนี้โดยนำเสนอถึงสิทธิประโยชน์ ที่จะช่วยวางแผนทางการเงินในระยะยาวให้กับผู้ลงทุน ที่จะช่วยให้ครอบครัวมีความมั่นคงทางการเงินขึ้น

7. ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพของคนวัยทำงาน พบว่า พนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากกว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัว ดังนั้น ควรใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการลงทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวให้ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว มากกว่ากลุ่มของพนักงานบริษัทเอกชน โดยมุ่งเน้นการให้ข้อมูลการวางแผนทางการเงินระยะยาว เนื่องจากการประกอบอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่จะมีความเสี่ยงไม่สามารถคาดการณ์ในอนาคต ดังนั้น การซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะช่วยป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการประกอบธุรกิจในอนาคต เนื่องจากยังมีเงินสำรองจากการซื้อหน่วยลงทุนพร้อมเงินปันผลที่จะได้รับคืนเมื่อครบกำหนดระยะเวลา ดังนั้น การซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะช่วยจัด Portfolio ในการลงทุนของผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เท่านั้น เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณและระยะเวลาการศึกษา จึงทำการศึกษาโดยเริ่มเน้นประชากรในย่านธุรกิจก่อน ซึ่งเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญ ประชากรส่วนใหญ่ มีเงินเดือน รายได้ ซึ่งสามารถเป็นตัวชี้วัดได้ในโอกาสต่อไปหากมีผู้สนใจศึกษาควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร เท่านั้น ผลการศึกษาจึงมีขอบเขตจำกัด ดังนั้นควรมีการขยายพื้นที่ในการศึกษาเรื่องนี้ ในขอบเขตที่กว้างขึ้นในหลายๆ พื้นที่ เช่น ในย่านอื่นๆ ของ พื้นที่กรุงเทพฯ หรือในเมืองขนาดใหญ่ เช่น เชียงใหม่ เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาให้เห็นภาพที่ชัดเจนและทั่วถึง อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินการส่งเสริมการลงทุนให้ครอบคลุมนักลงทุนได้กว้างขึ้น

2. การศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาในขอบเขตของทัศนคติ ด้าน การตัดสินใจ ด้านผลตอบแทน ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ เท่านั้น แต่การตอบสนองความต้องการของนักลงทุนแท้จริงแล้ว ยังมีปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอีกหลายด้าน ดังนั้น ควรมีการขยายขอบเขตด้านเนื้อหาในการศึกษาข้ออื่นๆ เพิ่มเติม

3. ควรจะมีการศึกษาทัศนคติของนักลงทุนที่ได้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแล้ว เพื่อประเมินประสิทธิภาพในด้านสิทธิประโยชน์ ความเสี่ยง ตลอดจนข้อจำกัดในการลงทุน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไขให้กองทุนรวมหุ้นระยะยาว สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การใช้ SPSS for WINDOWS ในการวิเคราะห์ข้อมูล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2543). การลงทุน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยพงษ์ พงษ์อักษร. (2546). ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานบัญชีและการเงินของกลุ่มบริษัททิปโก้. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชวลิต ทองสุจริตกุล. (2543). การวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนใน ตราสารทุนและกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดารณี สว่างรุ่งรัมย์. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เดือนจิต สาริบุตร. (2529). บทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ในการส่งเสริมการออมของสมาชิกศึกษาเฉพาะกรณีออมทรัพย์ครูนครราชสีมา จำกัด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธรรมนิติ. (2547). ประมวลกฎหมาย ฉบับสมบูรณ์ ปี 2547. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมนิติเพรส จำกัด.
- นพพร เรืองสกุล. (2543). หาเงินไว้ใช้เพื่อวัยเกษียณ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพ.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กลีกรไทย จำกัด. (2547). คู่มือภาษีเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพ.
- ปวีตรา เบญจกุล. (2531). ผลของการออมและภาษีอากรที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสาธ หลักศิลา. (2521). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ก้าวหน้า.
- พนม กิตติวัง. (2543). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพชร ขุมทรัพย์. (2544). หลักการลงทุน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- มนทรัตม์ โพธิ์วิจิตร. (2539). การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุน
ในกองทุนรวมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ลัดดา สมนา. (2544). ความคิดเห็นของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการ
บริจาคโลหิต. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- สุทิพย์ พิบูลทิพย์. (2538). การออมของครัวเรือนในสถาบันการเงินในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชา จันท์โฮม และ สุรางค์ จันท์โฮม. (2530). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2545). พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สนธยา นริสศิริกุล. (2535). การวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทย ปี 2517 - 2533.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564). กรุงเทพฯ :
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อัมภา ทรงพิพัฒน์. (2542). ความคิดเห็นของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
ต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษา
สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Best J.W. (1977). **Research in Education**. (3rd Ed.). Engle Wood Cliffs. New Jersey :
Prentice Hall Inc.
- Good, C.V. (Ed). (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw - Hill.
- Hurlock, E. (1995). **Adolescent Development**. New York : McGraw - Hill Book. Company.
- Mcquire W.J. (1969). **The Handbook of Social Psychology**. Massachusetts :
Assision Wesley Publishing.
- Triandis, H.C. (1971). **Attitude and Attitude Change**. New York : John Wiley & Sons.
- <http://www.rd.go.th>
- <http://www.aimc.or.th>
- <http://www.sec.or.th>
- <http://www.set.or.th>
- <http://www.taladhoon.com>
- <http://www.thaimutualfund.com>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ทศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม
หุ้นระยะยาว* (LTF)

*กองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้น เพื่อส่งเสริมเสถียรภาพในตลาดหลักทรัพย์ ด้วยการเพิ่มสัดส่วนของนักลงทุนสถาบัน (กองทุนรวม) ให้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น บุคคลธรรมดาที่ลงทุนในกองทุนรวม LTF จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นสิ่งจูงใจในการลงทุนแตกต่างกับเงื่อนไขที่จะต้องถือหน่วยลงทุนไว้ให้ครบ 5 ปีปฏิทิน (ยกเว้น ภาษีเงินได้ตามที่จ่ายจริงสูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินได้ในแต่ละปี แต่ต้องไม่เกิน 300,000 บาท)

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา การจัดการทั่วไป รุ่น 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการ ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง และตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อจะได้นำ ไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป โดยข้อมูลที่ท่านตอบทั้งหมดจะถือเป็นความลับ ซึ่งจะ นำเสนอผลการวิจัยในลักษณะโดยรวมเท่านั้น

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย :-

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามความสนใจของคนวัยทำงานที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น
ระยะยาว

ตอนที่ 3 สอบถามทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long
Term Equity Fund : LTF)

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงและตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. อายุ

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	☐ 26 - 33 ปี
☐ 34 - 41 ปี	☐ 42 - 49 ปี
☐ 50 ปี ขึ้นไป	
3. สถานภาพครอบครัว

☐ โสด	☐ สมรส
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
4. อาชีพ

☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ อื่นๆ (โปรด ระบุ).....
5. การศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	☐ 20,001 - 40,000 บาท
☐ 40,001 - 60,000 บาท	☐ 60,001 - 80,000 บาท
☐ สูงกว่า 80,000 บาท	
7. ระยะเวลาในการทำงาน

☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	☐ 6 - 10 ปี
☐ 11 - 15 ปี	☐ 16 - 20 ปี
☐ มากกว่า 20 ปี	
8. จำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ

☐ ไม่มี	☐ 1 - 2 คน
☐ 3 - 4 คน	☐ มากกว่า 4 คน

9.. ปัจจุบันท่านออมทรัพย์ส่วนใหญ่โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่ได้ทำการออม	☐ ฝากเงินที่ธนาคาร/สถาบันการเงิน
☐ ซื้อทอง/เครื่องประดับ/ที่ดิน	☐ ลงทุนในหลักทรัพย์
☐ ลงทุนในกองทุนรวม	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. สัดส่วนรายได้ที่จัดสรร เพื่อการออมและหรือลงทุน

☐ ต่ำกว่า 10% ของรายได้	☐ 10% - 20% ของรายได้
☐ 21% - 30% ของรายได้	☐ 31 - 40% ของรายได้
☐ สูงกว่า 40% ของรายได้	

ตอนที่ 2 สอบถามความสนใจของคนวัยทำงาน ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงและตรงกับท่านมากที่สุด

11. ถ้าหากมีกองทุนซึ่งเป็นการลงทุนระยะยาวแล้ว และท่านสามารถนำมูลค่าที่ลงทุนในแต่ละปีไปลดหย่อนภาษีได้ ท่านจะสนใจหรือไม่

- ☐ สนใจ (ทำข้อ 12)
- ☐ ไม่สนใจ (ทำข้อ 13)

12. สาเหตุที่ท่านให้ความสนใจ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (ข้ามไปทำตอนที่ 3)

- ☐ สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้
- ☐ ได้รับผลตอบแทนที่พอใจ
- ☐ เป็นแนวทางใหม่ในการออมและลงทุน
- ☐ ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนรวม
- ☐ มั่นใจในความสามารถในทีมผู้บริหาร
- ☐ มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดี
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

13. สาเหตุที่ท่านไม่ให้ความสนใจเพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ลงทุนในกองทุน กบข. ก็เพียงพอแล้ว
- ☐ ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพก็เพียงพอแล้ว
- ☐ ไม่ต้องการลงทุน เพราะมีการออมสูงอยู่แล้ว
- ☐ ผู้ลงทุนขาดสภาพคล่องเนื่องจากการลงทุนระยะยาว
- ☐ มีความเสี่ยงในการลงทุน
- ☐ ผลตอบแทนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 สอบถามทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นหรือทัศนคติ

ของท่านมากที่สุดเพียง 1 ช่อง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คือ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	คือ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	คือ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
ไม่เห็นด้วย	คือ	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คือ	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ด้านการตัดสินใจ</u>					
1. ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตนเอง มีผู้บริหาร กองทุนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์					
2. นโยบายการลงทุน/วัตถุประสงค์การลงทุนของ กองทุน LTF มีผลต่อการตัดสินใจ					
3. ผลงานในอดีตของกองทุนมีผลต่อการตัดสินใจ ในการลงทุน					
4. คิดว่าการออมเงินในรูปของกองทุน มีความมั่นคง กว่า การออมในรูปแบบอื่น					
<u>ด้านผลตอบแทน</u>					
1. นโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีผล ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุน					
2. ความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF					
3. ความคาดหวังที่จะได้รับราคาต่อหน่วยลงทุน สูงขึ้นในอนาคต					
4. อัตราค่าใช้จ่ายของกองทุน LTF มีผลต่อการ ตัดสินใจในการลงทุน					

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ด้านจุดมุ่งหมาย</u> 1. เพื่อหาผลตอบแทนจากการลงทุน 2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรหลาน 3. เพื่อซื้อทรัพย์สินในอนาคต เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ ฯลฯ 4. เพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ					
<u>ด้านภาพลักษณ์</u> 1. เชื่อว่าผู้บริหารกองทุนรวมเป็นมืออาชีพ 2. มั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของ บริษัทจัดการกองทุนรวม 3. มั่นใจในความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของ สถาบันการเงินที่ขายหน่วยลงทุนให้ท่าน 4. มั่นใจว่าบริษัทจัดการกองทุนรวม จะนำเงินไป ลงทุน ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง					

- ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลา -

ภาคผนวก ข

กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42(17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (32) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(32)เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่รวมถึงเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หรือกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ จะต้องมิจำนวนไม่เกินสามแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น”

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (65) (66) และ (67) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(65) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้

ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมิน ที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตาม (55) (66) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินสามแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน วรรคสอง ให้ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งด้วย (67) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่ กองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีทุพพลภาพหรือตาย และเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตาม (66)"

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2547

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หรือกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนดังกล่าวเป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เพื่อส่งเสริมการลงทุนผ่านกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการลงทุนระยะยาวผ่านกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 133)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้
สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่าย เป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาว

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (66) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อ หน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้ต้องซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีจำนวนรวมกันไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท

(2) ผู้มีเงินได้จะต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีผู้มีเงินได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะเหตุพหุผลภาพหรือตาย

กรณีพหุผลภาพ ต้องเป็นกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่า ผู้ถือหน่วยลงทุนพหุผลภาพจนไม่สามารถประกอบอาชีพซึ่งก่อให้เกิดเงินได้ที่จะนำมาซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อีกต่อไป

ข้อ 2 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเกินกว่าหนึ่งกองทุน เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในแต่ละกองทุน ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อ 1

การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามวรรคหนึ่งต้องมีจำนวน รวมกันไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท

ข้อ 3 กรณีผู้มีเงินได้ได้ออนการลงทุนในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทั้งหมด หรือบางส่วนไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอีกกองทุนหนึ่ง ไม่ว่าจะโอนไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะยาวกองทุนเดียวหรือหลายกองทุน ผู้มีเงินได้จะต้องโอนการลงทุนไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะยาวนั้นภายใน 5 วันทำการ นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่โอนได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้ จึงจะถือว่าระยะเวลาในการถือหน่วยลงทุนในกรณีดังกล่าวมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน

การโอนการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามวรรคหนึ่ง กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้ จะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานการโอนส่งมอบให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่รับโอนเก็บไว้เป็นหลักฐานพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ 4 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนตามข้อ 1 และข้อ 2 ให้ยกเว้นเท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ จะต้องมิจำนวนไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น และผู้มีเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นบุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล และกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

ข้อ 5 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหนังสือรับรองการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่แสดงได้ว่าการจ่ายเงินเข้ากองทุนรวมหุ้นระยะยาวดังกล่าว

ข้อ 6 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และได้ใช้สิทธิ ยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 4 แล้ว และต่อมาได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ 1 หรือข้อ 2 ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 4 แต่ไม่รวมถึงกรณีที่ผู้มีเงินได้ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพราะทุพพลภาพหรือตาย ผู้มีเงินได้ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักออกจากเงินได้ เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้วที่อยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ไต่แบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีภาษีนั้นๆ จนถึงวันที่ไต่แบบแสดง รายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่มีการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามข้อ 1 หรือข้อ 2 การคำนวณต้นทุนผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหน่วยลงทุน (capital gain) เพื่อเสียภาษีในกรณีดังกล่าวให้คำนวณโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน (FIFO)

ข้อ 7 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ให้ผู้มีเงินได้นำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อหักตามมาตรา 42 ทวิถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 8 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2547

นายสุภรัตน์ ควัฒน์กุล
อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ค

สรุปลำดับสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ

สรุปสาระสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ

1. นิยามศัพท์

คู่มือภาษี หมายความว่า เอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่จัดทำขึ้น ตามความในประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ที่ สน.23/2527 เรื่อง “การจัดตั้งกองทุนรวมและการเข้าทำสัญญาบริหารจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ลงวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2547

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว หมายความว่า กองทุนรวมตราสารแห่งทุนที่นำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนไปลงทุนใน หรือมีไว้ซึ่งหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบห้าของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม

2. ประเภทของเงินลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ต้องเป็น “เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร” ของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล และกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

3. เงื่อนไขการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

3.1 เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อเข้าเงื่อนไข ดังนี้

(1) เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนที่มีจำนวนรวมกันไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท

(2) ผู้ลงทุนจะต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลา

(3) ต้องเป็นเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในช่วงระยะเวลาไม่เกินปี พ.ศ. 2559 เท่านั้น

3.2 เงิน หรือผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ผู้ลงทุนได้ซื้อไว้ตามเงื่อนไขการลงทุน ข้อ 3.1 จะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมกับเงินได้ เพื่อเสียภาษี เมื่อเมื่อเข้าเงื่อนไข ดังนี้

(1) เงิน หรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เท่านั้น {ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ข้อ 3 (67)}

(2) ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเกิดทุพพลภาพ จนไม่สามารถประกอบอาชีพซึ่งก่อให้เกิดเงินได้ โดยต้องเป็นกรณีที่แพทย์ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็น แม้ถือหน่วยลงทุนเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน

(3) ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เสียชีวิตในระหว่างการถือหน่วยลงทุน แม้ถือหน่วยลงทุนน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน

3.3 การคำนวณต้นทุนหน่วยลงทุน ผลประโยชน์ และการหักเงินลงทุนแต่ละรายการ เมื่อมีกรณีการขายคืนหน่วยลงทุน หรือการโอนย้ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหนึ่ง เพื่อไปลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอื่น ให้ใช้วิธีการ “เข้าก่อน ออกก่อน” (First In First Out - FIFO)

3.4 ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกัน เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน หรือทุพพลภาพ สามารถดำเนินการ ดังนี้ได้ โดยถือว่า ปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน

(1) ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวนั้นต่อไป

(2) ขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพียงบางส่วน หรือทั้งหมด ก็ได้ โดยได้รับสิทธิยกเว้นไม่ต้องนำเงิน หรือผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมกับเงินอื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้

4. กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

4.1 กรณีผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ไปแล้ว ต่อมาผู้ลงทุนได้ขายคืนหน่วยลงทุนที่ซื้อไว้นั้น โดยถือหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี ปฏิทิน ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไข ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมา ของเงินลงทุนจำนวนที่ขายคืนนั้นๆ โดยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม เพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติม พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร (ระยะเวลาที่ใช้คำนวณเงินเพิ่ม เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี) ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรดำเนินการชำระคืนโดยเร็ว

(2) นำเงิน หรือผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้น เพื่อเสียภาษีเงินได้

4.2 กรณีผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุน ในส่วนของเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ได้ซื้อไว้เกินกว่าอัตราที่กำหนดตามข้อ 3.1 (1) ไม่ว่าผู้ลงทุนจะถือหน่วยลงทุนนั้นเป็นระยะเวลาเท่าใดก็ตาม ผู้ลงทุนต้องนำเงิน หรือผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้น เพื่อเสียภาษีเงินได้ {ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ข้อ 3 (67)}

5. คำเตือน

“การลงทุนในหน่วยลงทุนมีความเสี่ยงควบคู่ไปกับผลตอบแทน ผลการดำเนินงานในอดีตของกองทุนรวม มิได้เป็นที่ยืนยันถึงผลการดำเนินในอนาคต ก่อนการตัดสินใจลงทุนควรศึกษาหนังสือชี้ชวนอย่างรอบคอบ”

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาววิภา คิตเมตตากุล
วันเดือนปีเกิด	26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509
สถานที่เกิด	จังหวัดพิจิตร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	312/155 ซอยเสือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคาร ไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) Vice President หัวหน้าส่วนวิเคราะห์ทางการเงิน ควบคุมบัญชีปริวรรต เงินตราต่างประเทศ และควบคุมรายงาน ฝ่ายบัญชีการเงินและงบประมาณ
ประวัติการทำงาน	2533 - 2537 หัวหน้าแผนกบัญชีเงินเดือน บริษัท เอส ที เอส เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด 2537 - 2540 พนักงานบัญชีอาวุโส ธนาคาร ชันวา จำกัด (สำนักงานวิเทศธนกิจกรุงเทพฯ) 2540 - 2549 Vice President Head of Accounting Division ธนาคาร มิซูโฮคอร์ปอเรต จำกัด สาขากรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	2525 - 2529 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ - การบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร 2529 - 2531 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง - การบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณ วิทยาเขตภาคพายัพ 2531 - 2533 บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณ วิทยาเขตภาคพายัพ 2547 - 2549 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม